

ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวสื่อสารต่อความเข้าใจโมโนทัศน์ ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุร์ักษ์พงษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-467-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**EFFECTS OF INSTANCES PRESENTATION USING COMMUNICATION APPROACH ON
UNDERSTANDING ENGLISH CONCEPT OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS WITH
DIFFERENT LEARNING ACHIEVEMENTS**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Psychology**

Program of Educational Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-467-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวสื่อสารต่อความเข้าใจ
มโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียน
แตกต่างกัน

โดย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษา
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. ประसार มาลากุล ณ อยุธยา

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประसार มาลากุล ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นงลักษณ์ ประเสริฐ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ชุตินา พงศ์วรินทร์)

นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรีกษ์หงษา : ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวสื่อสารต่อความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียน แตกต่างกัน.

(EFFECTS OF INSTANCES PRESENTATION USING COMMUNICATION APPROACH ON UNDERSTANDING ENGLISH CONCEPT OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS WITH DIFFERENT LEARNING ACHIEVEMENTS) อ. ที่ปรึกษา : ผศ.นิรันดร

แสงสวัสดิ์, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร. ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา , 128 หน้า.

ISBN 974-334-467-5.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวสื่อสารต่อความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2542 จำนวน 72 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 36 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 9 คน ปานกลาง 12 คน และต่ำ 15 คน ทั้ง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบเสนอตัวอย่าง ส่วนกลุ่มควบคุมจะใช้วิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่มสอนโดยครูคนเดียวกัน ใช้เวลาในการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ เก็บข้อมูลโดยใช้การทดสอบวัดความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การทดลองแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (two-way analysis of variance), การเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ, การหาค่า t ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการปกติในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการปกติในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการปกติในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำ มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำ มีคะแนนความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
8. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนที่แตกต่างกันที่มีต่อความเข้าใจในทัศน ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ระดับ ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา

สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา

ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต ปิตรีกษ์หงษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ➔

4083719427 : MAJOR EDUCATIONAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: INSTANCES PRESENTATION/ENGLISH CONCEPT/ MATHAYOM SUKSA ONE/ DIFFERENT LEARNING/
COMMUNICATION APPROACH

PREMJIT PITURAKPONGSA : EFFECTS OF INSTANCES PRESENTATION USING
COMMUNICATION APPROACH ON UNDERSTANDING ENGLISH CONCEPT OF MATHAYOM
SUKSA ONE STUDENTS WITH DIFFERENT LEARNING ACHIEVEMENTS. THESIS ADVISOR :
ASSIST.PROF.NIRAN SANGSAWAT, THESIS COADVISOR : ASSOC.PROF.PRASARN MALAKUL NA
AYUDHAYA, 131 pp. ISBN 974-334-467-5.

The purpose of this research was to study the effects of instances presentation using communication approach on understanding English concept of Mathayom Suksa one students with different learning achievements. The subjects were 72 Mathayom Suksa one students from Hadammara-aksornluckwittaya School, academic year 1999. The students were divided into two groups , 36 students in each group, each consisted of 9 high learning achievement, 12 middle learning achievement and 15 low learning achievement. Four weeks (four periods per week) were taken to teach the same content. The experimental group was taught by instances presentation; the control group by conventional English teaching. The two way analysis of variance, Scheffe and t-test are used for the data analysis. The results were :

1. There was no significance difference ($p < .05$) in understanding English concept between the experimental group and the control group.
2. There was no significance difference ($p < .05$) in understanding English concept between the experimental group and the control group in the high learning achievement group.
3. There was no significance difference ($p < .05$) in understanding English concept between the experimental group and the control group in the middle learning achievement group.
4. There was no significance difference ($p < .05$) in understanding English concept between the experimental group and the control group in the low learning achievement group.
5. The high learning achievement group in the experimental group had significantly higher English achievement in posttest than in pretest at the .05 level.
6. The middle learning achievement group in the experimental group had no significance difference ($p < .05$) in English achievement between pretest and posttest.
7. The low learning achievement group in the experimental group had no significance difference ($p < .05$) in English achievement between pretest and in posttest.
8. There was interaction at the 0.05 level of significance between the instances presentation and the conventional English teaching and the level of learning achievement upon understanding English concept.

ภาควิชา

สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา

ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต พลพล จันทน์ นพพร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 20-5/13 ..

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม *Shirley*

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร แสงสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ความรู้ แนวคิด คำแนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดี ตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ รองศาสตราจารย์ นงลักษณ์ ประเสริฐ และ อาจารย์ชุดิมา พงศ์วรินทร์ ที่ได้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ราณี หังสนันต์ อาจารย์เพชร ทูลประโคน และ อาจารย์แก้วใจ เข้มสุวรรณ เป็นอย่างมากที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณ คุณประวีณา นิลนวล คุณสมาน ถาวรรัตนวิช คุณพิชิต สนั่นเชื้อ คุณอัญญาณี ทิวทอง ที่เป็นกัลยาณมิตรที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ และแสดงความเอื้ออาทรเสมอมา

ขอบขอบคุณพี่ๆ น้องๆ ชาวจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

และท้ายที่สุด ขอระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาและญาติมิตรทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัย

เปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร.....	5
มโนทัศน์.....	7
ทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของเพียเจต์.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนมโนทัศน์.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้มโนทัศน์และความแตกต่างของผลการเรียน.....	23
งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร.....	24
ปัญหาในการวิจัย.....	27
ตัวแปรที่ศึกษา.....	28
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	28
สมมติฐานการวิจัย.....	28
ขอบเขตการวิจัย.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
คำจำกัดความในการวิจัย.....	30
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	31
2 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
กลุ่มตัวอย่าง.....	33
การออกแบบการวิจัย.....	32
เครื่องมือในการวิจัย.....	35
วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง.....	46
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางเพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความ เข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง.....	47
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางเพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความ เข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง.....	48
การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแยกตามระดับผลการเรียน.....	49
การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเข้าใจภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองแต่ละ ระดับผลการเรียนระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง.....	52
4 อภิปรายผลวิจัย.....	54
5 สรุปผลการวิจัย.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	65
รายการอ้างอิง.....	68
ภาคผนวก.....	76
ประวัติผู้วิจัย.....	136

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	33
2	จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	34
3	แสดงแบบการวิจัย.....	34
4	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ.....	36
5	แนวกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	40
6	ตารางกิจกรรมการเรียนการสอน.....	42
7	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจในทัศน.....	46
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ.....	46
9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ก่อนการทดลอง.....	47
10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ที่เรียนโดยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีอธิบาย และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนแตกต่าง หลังการทดลอง.....	48
11	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนว สื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีปกติ.....	49
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง.....	50
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนสูง.....	52
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนปานกลาง.....	52
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนต่ำ.....	53
16	แสดงค่าระดับความยาก(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
17 แสดงค่าระดับความยาก(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ.....	120
18 คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง.....	121

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญภาพ

ภาพประกอบ		หน้า
1	รูปแบบการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ.....	38
2	รูปแบบการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ.....	39
3	กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีปกติ.....	51

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคไร้พรมแดน ทำให้มีการติดต่อ รับข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนความรู้และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จากประเทศต่างๆ มากขึ้นกว่าแต่เดิม สภาวะภายในประเทศก็มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเพื่อให้คนในชาติสามารถที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเอง ให้ดำรงตนอยู่ในสภาพสังคมนี้ ตลอดจนสามารถช่วยพัฒนาประเทศชาติของตนเองได้ จึงจำเป็นต้องมีการปรับการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ซึ่งการปรับปรุงครั้งนี้ ปรากฏอยู่ในแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร ของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ที่ระบุให้เพิ่มสัดส่วนการเรียนวิชาพื้นฐานที่จำเป็นให้มากขึ้น ซึ่งหนึ่งในวิชาเหล่านั้นก็คือ วิชาภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่มีการสอนมาเป็นเวลานานในประเทศไทย ก็คือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่มีการใช้เป็นภาษาทางการในหลายประเทศ และยังเป็นภาษาที่ใช้ในหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จึงได้มีการกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา

ในปัจจุบันหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย พุทธศักราช 2539 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง รวมทั้งมีเจตคติที่ดี มีความมั่นใจในการทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูง หรือการประกอบอาชีพ
3. เพื่อให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้

4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และประกอบอาชีพ
5. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
6. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539: 18-19)

จากวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ที่กล่าวข้างต้น ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันใช้วิธีการตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ซึ่งมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (presentation) เป็นขั้นตอนที่ครูให้ข้อมูลแก่นักเรียนทั้งทางด้านรูปแบบ กฎเกณฑ์ทางภาษา รวมทั้งความหมายและวิธีใช้ภาษาที่ถูกต้อง โดยมีกลวิธีการสอนหลายแบบ เช่น การเล่นเกม บทบาทสมมติ เป็นต้น
2. ขั้นการฝึก (practice) เป็นขั้นที่นักเรียนนำรูปแบบที่ได้เรียนในขั้นเสนอเนื้อหา มาฝึกปฏิบัติ โดยการทำซ้ำๆ จนสามารถใช้รูปแบบภาษาได้ถูกต้อง
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นการที่นักเรียนนำรูปแบบภาษาที่ได้ฝึกแล้ว ไปลองใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูมีหน้าที่เพียงให้คำปรึกษา และให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินผลภายหลังกิจกรรม (สมิตรา อังวัฒนกุล , 2540: 112-115)

อย่างไรก็ตาม แม้จะได้มีการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวทางการสื่อสาร (ppp paradigm) แต่ผลงานวิจัยหลายงานวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ ยังไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เช่น นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามเกณฑ์การประเมินความสามารถทางภาษา ของ จอห์น ดับเบิลยู ออลเลอร์ ในระดับปานกลาง จนถึงขั้นอ่อน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ยังไม่อยู่ในเกณฑ์พอที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539: 66-67) ซึ่งสาเหตุในการที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจาก ครูผู้สอน วิธีการสอน ผู้เรียน แบบเรียน อุปกรณ์

การสอน และการนำไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียน โดยสาเหตุที่สำคัญ ก็คือ ความด้อยคุณภาพของครูผู้สอนและวิธีการสอน (อาาริน สระอิตี , 2540: 18)

ปัญหาที่ทำให้ครูผู้สอนเกิดข้อบกพร่องในการสอน เนื่องมาจากวิธีสอนแบบสื่อสารเป็นวิธีการที่เน้นกิจกรรมในการเรียนการสอน ทำให้ครูต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมาก และการขาดความรู้และประสบการณ์ในการเลือกกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการสอน ตลอดจนการใช้เวลามากในการทำกิจกรรม ขณะที่เนื้อหาในการสอนก็มีมากไม่สามารถสอนให้ครอบคลุมทั้งหมด (อาาริน สระอิตี , 2540: 19)

ในด้านวิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนแบบแนวการสอนแบบสื่อสารนั้น ถึงแม้จะมีข้อดีคือ ทำให้ครูสามารถกำหนดเนื้อหาและเตรียมการสอนได้อย่างครบถ้วน มีจุดประสงค์ที่แน่นอนชัดเจน สามารถประเมินผลได้ และมีทฤษฎีรองรับอย่างชัดเจน แต่ข้อเสียก็คือ วิธีการนี้นักเรียนที่เก่งเท่านั้นจึงจะประสบความสำเร็จ และในขณะนี้ทฤษฎีที่รองรับแนวการสอนนี้ก็ลดความน่าเชื่อถือลง เนื่องมาจาก แนวการสอนนี้มีพื้นฐานความเชื่อที่ว่าในชั้นการเสนอเนื้อหา ครูเสนอรูปแบบประโยคและไวยากรณ์ เพื่อให้ นักเรียนฝึกพูดตามรูปแบบที่ให้ในชั้นการฝึก ตลอดจนการนำไปใช้ ซึ่งดูเหมือนกับว่า นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบของประโยคและไวยากรณ์ จนสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารได้ แต่เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ความเข้าใจนี้ยังไม่ถูกต้อง (Skehan อ้างถึงใน Willis, and Willis, 1996:18) นักเรียนเพียงแต่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่ฝึกพูดตามได้ เฉพาะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น ยังขาดความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงจนสามารถที่จะใช้ความรู้นั้นในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ ซึ่งในการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะต้องเป็นการเรียนรู้จนเกิดความเข้าใจในทัศนนั้นเอง (Kaucha และEggen ,1998: 207)

การเรียนรู้ในทัศนทางภาษานั้นมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นพื้นฐานที่จะช่วยในด้านการสื่อสาร และความสามารถเข้าใจสิ่งแวดล้อมและบุคคลอื่น โดยการสร้างภาพของสิ่งเร้าต่างๆ ในใจ และเมื่อมีสิ่งเร้าอื่นผ่านเข้ามา ก็สามารถที่จะจัดประเภทสิ่งเร้าต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่ รวมถึงเชื่อมโยงมโนทัศน์ต่างๆ เข้าด้วยกัน (Kauchak และEggen,1998:208) ซึ่งในด้านภาษานั้น การเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ได้ตรงกัน จะทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ

ในการเรียนรู้ในทัศนนั้นจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาตัวอย่าง ซึ่งจะมีตัวอย่างที่ใช้ 2 แบบ คือ การเรียนจากตัวอย่างที่เป็นต้นแบบ (prototype) ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด และทำให้

เกิดการเรียนรู้ที่ได้ผลที่สุด แต่เนื่องจากไม่สามารถที่จะหาตัวอย่างที่เป็นต้นแบบ มาใช้ในการสอน มโนทัศน์ทุกอย่างได้ จึงต้องมีการเสนอตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การเสนอตัวอย่างที่เป็น ตัวอย่างทางบวกและทางลบ ที่มีจำนวนมากพอสมควรให้แก่ผู้เรียนได้ศึกษามโนทัศน์ที่ถูกต้อง มากที่สุด ในการเสนอตัวอย่างทางบวกต้องเลือกตัวอย่างที่รวมคุณลักษณะที่หลากหลายของ มโนทัศน์ไว้ เพื่อป้องกันผู้เรียนไม่ให้เกิดการสรุปลักษณะมโนทัศน์แคบเกินไป

(undergeneralization) เช่นการเรียนเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ ถ้านักเรียนได้รับเฉพาะตัวอย่างคำที่ เติม “ly” (เช่น quickly) นักเรียนจะสรุปว่าคำกริยาวิเศษณ์คือคำที่ลงท้ายด้วย “ly” ซึ่งทำให้ความ เข้าใจมโนทัศน์นั้นยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมีการเสนอตัวอย่างของคำกริยาวิเศษณ์ที่ไม่เติม “ly” (เช่น fast) ไว้เพิ่มเติม เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมโนทัศน์มากขึ้น เป็นต้น และการเสนอตัวอย่าง ทางลบ คือ ตัวอย่างของสิ่งที่ไม่ใช่มโนทัศน์ แต่อาจมีลักษณะใกล้เคียงกับมโนทัศน์ที่ต้องการเสนอ เพื่อให้นักเรียนไม่ขยายมโนทัศน์ให้เกินจริง จนสรุปสิ่งที่ไม่ใช่มโนทัศน์ว่าเป็นมโนทัศน์ (overgeneralization) เช่น การเรียนเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ เมื่อนักเรียนได้รับตัวอย่างทางบวก คำกริยาวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วย “ly” นักเรียนก็ควรได้ตัวอย่างคำประเภทอื่นที่ลงท้ายด้วย “ly” เช่นกันแต่เป็นประเภทของคำที่แตกต่างไป เช่นคำว่า friendly เป็นคำคุณศัพท์ เมื่อนักเรียนได้เห็น คำนี้ในกลุ่มตัวอย่างทางลบ นักเรียนจะได้เกิดการสังเกตเพิ่มขึ้นว่า คำที่ลงท้ายเหมือนกันนี้ แต่ไม่ ใช่คำประเภทเดียวกัน มีกฎเกณฑ์ที่จะใช้แยกความแตกต่างกันอย่างไร ดังนั้นการได้เห็นตัวอย่าง ทั้งทางบวกและทางลบ จะทำให้เกิดความเข้าใจมโนทัศน์อย่างถูกต้อง และครบถ้วน (Lang และ คนอื่น, 1995 : 174-193) จนสามารถที่จะนามมโนทัศน์ที่เรียนรู้ไปเชื่อมโยงกับมโนทัศน์ และ สถานการณ์อื่นในโลกที่แท้จริงได้

เพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษบรรลุวัตถุประสงค์ ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สามารถที่จะใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารได้ ถูกต้อง จึงควรมีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร โดยสอดแทรกวิธีการเสนอตัวอย่างเข้าไป ในการสอนไวยากรณ์และรูปประโยค เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดมโนทัศน์และสามารถที่จะเชื่อมโยง มโนทัศน์ที่เรียนรู้ในชั้นเรียนเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดในสภาพชีวิตประจำวัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างเพื่อเพิ่ม ความเข้าใจต่อการเรียนรู้มโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผล

การเรียนรู้ต่างกัน มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร
 - 1.1 ความหมายและองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร
 - 1.2 ลักษณะสำคัญ
 - 1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน
 - 1.4 กลวิธีสอน
 - 1.5 การวัดและประเมินผล

2. มโนทัศน์
 - 2.1 ความหมายของคำว่ามโนทัศน์
 - 2.2 ลักษณะของมโนทัศน์
 - 2.3 ประเภทของมโนทัศน์
 - 2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้มโนทัศน์
 - 2.5 กระบวนการเรียนรู้มโนทัศน์
 - 2.6 รูปแบบการสอนมโนทัศน์
 - 2.7 แนวความคิดวิธีสอนโดยการเสนอตัวอย่างแบบรับและแบบเลือก

3. ทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของ Piaget

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒน์กุล, 2540: 112-115)

1.1 ความหมายและองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร

วิธีการสอนตามแนวการสื่อสาร คือ การสอนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ในการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาแบบสื่อสารจะต้องมีการสอนองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1.1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาหรือไวยากรณ์ ในการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีความรู้ทางองค์ประกอบของภาษา ทางด้าน เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ซึ่งเป็นแกนกลางในการสื่อความหมาย

1.1.2 ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกาลเทศะ และระเบียบปฏิบัติของสังคม

1.1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ คือมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความหมาย

1.1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย ซึ่งมีทั้งการแสดงออกเป็น คำพูด(verbal) และไม่ใช่คำพูด (non-verbal)

1.2 ลักษณะสำคัญ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ พัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษา (use) ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาให้ใกล้กับสถานการณ์จริง โดยการฝึกแบบเป็นกลุ่ม และจะฝึกทุกทักษะพร้อมกัน

1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน จะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.3.1 ชั้นเสนอเนื้อหา (presentation)

1.3.2 ชั้นการฝึก (practice)

1.3.3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)

ซึ่งขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน ทำให้รูปแบบการสอนแบบนี้มีชื่อว่า ppp paradigm

1.4 กลวิธีสอน จะเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่

1.4.1 การใช้สื่อที่เป็นของจริง

1.4.2 การเรียงประโยคที่จัดวางอย่างสับสน

1.4.3 ภาพชุดเรื่องราว

1.4.4 เกมทางภาษา

1.4.5 บทบาทสมมติ

1.5 การวัดและประเมินผล วัดจากทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

โดยแบ่งการทดสอบออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.5.1 การทดสอบความสามารถแบบรวม คือการทดสอบทักษะมากกว่า 1 ทักษะภายในเวลาที่จำกัด แบบสอบชนิดนี้ ได้แก่ การเขียนตามคำบอก การทดสอบแบบโคลซ การสอบสัมภาษณ์

1.5.2 การทดสอบความสามารถทางภาษาจุกย่อยๆ เป็นการวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือ ทักษะต่างๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ หรือทดสอบความสามารถตามองค์ประกอบของภาษา

ในการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร แม้จะให้ความสำคัญแก่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว แต่นักเรียนก็ต้องเรียนทั้งการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ และรูปแบบของภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. มโนทัศน์

2.1 ความหมายของมโนทัศน์

Bruner และคณะ (1959 : 1) และรัตนะ บัวสนธ์ (2532, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของมโนทัศน์ว่า ลักษณะที่สามารถแยกสิ่งต่างๆที่แตกต่างกัน และสามารถรวมวัตถุและเหตุการณ์รอบตัวเราให้เป็นประเภท และตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นในฐานะสมาชิกของกลุ่มมากกว่าในลักษณะที่เป็นสิ่งเดียว

W.E. Vinacke (1952 อ้างถึงใน ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2520: 14) อธิบายว่า มโนทัศน์คือระบบของการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประมวลและแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ที่เกิดจากสัมผัส ประสบการณ์ในอดีตจะถูกนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยผ่านการใช้มโนทัศน์โดยอัตโนมัติ ตามปกติเรามักจะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์กับคำหรือวลีเฉพาะ

De Cecco (1968:288) , ชัยพร วิชชาวุธ (2519: 1) และ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2520: 18) ให้ความหมายว่า มโนทัศน์ คือ ประเภทของสิ่งเร้าที่มีลักษณะร่วมกัน สิ่งเหล่านี้อาจเป็นวัตถุ เหตุการณ์ หรือคน ซึ่งตามปกติจะมีการกำหนดชื่อให้กับมโนทัศน์

Jahnke Nowaczyk(1998:229) และ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2532 : 8) ให้คำนิยามมโนทัศน์ว่า เป็นความคิด เป็นสิ่งที่เป็นตัวแทนภายในจิตเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุและสิ่งของ จะเห็นว่ามีมโนทัศน์เป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรมและนามธรรม

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2519: 201) กล่าวถึงความหมายของมโนทัศน์ว่า เป็นผลจากการคิดประเภทต่างๆ จากเรื่องราว เหตุการณ์ บุคคลที่ได้ประสบมา แล้วบันทึกไว้ในความทรงจำ โดยใช้สัญลักษณ์เข้มข้นที่มีทั้งภาษาที่เป็นถ้อยคำกลั่นกรองช่วยให้จำได้

ชะอุ่ม วิบูลย์ศรี (2520: 38) อธิบายความหมาย ของมโนทัศน์ว่า เป็นแนวคิดที่สรุปได้จากการได้อ่านได้ฟัง หรือได้รับรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งมาอย่างแจ่มแจ้งจนเกิดความเข้าใจและสามารถสรุปแนวคิดออกมาให้สื่อความหมายได้

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสรุปความหมายของมโนทัศน์ว่า เป็นความคิดที่สามารถแยกแยะคุณลักษณะ (attribute) ของตัวอย่างทางบวกและทางลบของสิ่งเร้าที่เข้ามา จนสามารถจัดประเภทของสิ่งเร้านั้นได้อย่างเป็นระบบ และเกิดความเข้าใจจนสามารถสรุปกฎเกณฑ์ในการสร้างรูปประโยคได้ถูกต้อง เพื่อใช้สื่อสารได้ตามความต้องการของตนเองในสถานการณ์จริง ดังนั้นในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจมโนทัศน์ คุณลักษณะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจะพิจารณาเพื่อหากฎเกณฑ์ในการจัดประเภทมโนทัศน์

2.2 คุณลักษณะของมโนทัศน์ (concept attributes)

ก่อนที่จะกล่าวถึงคุณลักษณะที่มีอยู่ในมโนทัศน์หนึ่งๆ โดยเฉพาะ ควรจะได้มีการมองภาพรวมของลักษณะมโนทัศน์ ซึ่ง สุชา จันทรเอน และ สุณีย์ ชิวดากร (อ้างถึงใน สมร ยาสาร, 2537 : 20) กล่าวถึงคุณลักษณะของมโนทัศน์ไว้ดังนี้ คือ

- 1) มโนทัศน์เป็นกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีลักษณะร่วมกัน
- 2) มีลักษณะเป็นรูปธรรม (concrete) มีตัวตน สามารถสัมผัสสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสได้
- 3) มีลักษณะเป็นนามธรรม (abstracting) หมายถึง เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีความสัมพันธ์จับต้องไม่ได้

4) มีลักษณะเฉพาะ (concept attribute) หมายถึง ลักษณะเด่นและทำให้มันโดดเด่นนั้น แตกต่างจากมันอื่น ๆ

5) มีค่าของลักษณะเฉพาะ (attribute value) เป็นสิ่งที่แสดงค่าของลักษณะเฉพาะ เช่น เมื่อกล่าวถึงสี ค่าลักษณะเฉพาะของสีคือ แดง เขียว เหลือง ฯลฯ

6) มีความเด่นของลักษณะเฉพาะ (dominance of attributes) เป็นลักษณะเฉพาะของ มันโดดเด่น บางลักษณะจะเด่นกว่าลักษณะอื่น เช่น ขนาด หรือ สี

จากลักษณะของมันที่กล่าวข้างต้น จะพบว่า คุณลักษณะเป็นสิ่งที่ช่วยในการแยก มันอย่างหนึ่งออกจากอีกอย่างหนึ่ง เช่น ประเทศ กับ จังหวัด จะมีลักษณะเกือบเหมือนกัน ทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นมีพื้นที่ มีขอบเขต มีประชากร มีผู้ปกครอง แต่จะแตกต่างกันเพียงแต่ว่า ประเทศจะเป็นอิสระในการปกครอง ขณะที่จังหวัดจะต้องอยู่ภายใต้การปกครองของผู้บริหาร ประเทศ เป็นต้น ซึ่งคุณลักษณะของมันสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท (Joyce และ Weil, 1972 : 147 - 149) คือ

1. critical attributes หรือ essential attributes เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ใช้เป็นเกณฑ์ ในการพิจารณาตัดสินว่าสิ่งเร้าที่เข้ามานั้นจะจัดอยู่ในกลุ่มไหน เช่น ความเป็นอิสระก็เป็น ลักษณะเด่นของความเป็นชาติ

2. non critical attributes เป็นลักษณะซึ่งอื่นๆ ของตัวอย่างที่สามารถใช้บอกลักษณะ ของวัตถุสิ่งของได้ แต่จะเป็นลักษณะที่นำมาเสริมการพิจารณาในการตัดสินใจจัดกลุ่ม

นอกจากนี้ ยังมีคุณค่าของลักษณะ (attribute values) เป็นการบอกจำนวนค่าของ ลักษณะที่เสนอเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทในอีกลักษณะหนึ่ง เช่น ในการจะตัดสินว่า สารคลอรีนเป็นยาพิษหรือไม่ จะขึ้นอยู่กับปริมาณของคลอรีน ถ้าหากมีปริมาณน้อย ไม่เป็นอันตรายต่อคนก็จะตัดสินว่าไม่ใช่ยาพิษ แต่ถ้าหากว่าใช้ในปริมาณที่มากจนเกิดอันตราย ต่อชีวิตก็ถือว่าเป็นยาพิษ และมันก็มีลักษณะบางอย่างก็จะมีคุณลักษณะหลายคุณลักษณะ (multiple attributes) เช่น มันของคนนักเรียนที่ผิวดำจะมีลักษณะ คือ เป็นเด็กผู้ชายที่ไว้ผมยาว มันคนนี้จะจะมีลักษณะ คือ เป็นเด็ก เป็นผู้ชาย และ ไว้ผมยาว

2.3 ประเภทของมัน

ประเภทของมันจะสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท (Reed, 1996 : 221- 231) คือ

1) logical concept คือ มโนทัศน์ที่จะมีลักษณะสัมพันธ์กัน และลักษณะเหล่านี้มันเอง จะกลายเป็นกฎในการแยกแยะประเภทของสิ่งเร้าว่าสิ่งใดจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน หรือต่างประเภท ซึ่งลักษณะและกฎเหล่านี้จะแบ่งออกเป็นลักษณะย่อยๆ ได้อีก 5 ประเภท คือ

(1) affirmative rule เป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะง่ายๆ ที่สุดในการจัดประเภท คือมีลักษณะเพียงลักษณะเดียว เช่น การใช้สีดำเป็นตัวกำหนดประเภท สิ่งเร้าใดที่มีสีดำก็จะจัดอยู่ในประเภทนี้(เป็นตัวอย่างทางบวก) แต่ถ้าหากเป็นสีอื่นๆ ก็จะถือว่าเป็นคนละประเภท (เป็นตัวอย่างทางลบ)

(2) conjunctive rule เป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะร่วมกันอยู่ เช่น เป็นรูปสี่เหลี่ยมสีแดง สิ่งที่จะเข้าอยู่ในประเภทเดียวกันก็ต้องมีลักษณะทั้ง 2 ลักษณะจึงจะจัดเข้ากลุ่ม

(3) disjunctive rule เป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง จะใช้คำว่า "หรือ" ในการบรรยายลักษณะ เช่น เป็นรูปสี่เหลี่ยมหรือสีแดง ในการจัดสิ่งเร้าเข้าประเภทนี้เราจะจัดทั้งสิ่งเร้าที่เป็นสี่เหลี่ยม และสิ่งเร้าที่เป็นสีแดงเข้าในประเภทเดียวกัน เป็นมโนทัศน์ที่เรียนรู้ยาก

(4) conditional rule เป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะสัมพันธ์กัน 2 อย่าง คือ เป็นความสัมพันธ์ในรูป ถ้า..... แล้วจะเป็น..... เช่นถ้าเป็นสี่เหลี่ยมต้องเป็นสีแดง ฉะนั้นเมื่อจะจัดว่าสิ่งใดอยู่ในกลุ่มมโนทัศน์นี้ ก็ต้องดูว่า รูปร่างสี่เหลี่ยมเท่านั้นที่ต้องมีสีแดง ส่วนสิ่งเร้าที่มีรูปร่างอื่นๆ และไม่มีสีแดงก็จัดอยู่ในประเภทเดียวกับมโนทัศน์นี้ (ตัวอย่างทางบวก) แต่ถ้าเป็นสิ่งเร้าที่มีรูปร่างอื่นแล้วเป็นสีแดง จัดว่าไม่อยู่ในมโนทัศน์นี้ (เป็นตัวอย่างทางลบ)

(5) biconditional rule จะคล้ายกับข้อ (4) แต่ต่างกันตรงที่มโนทัศน์ จะมีลักษณะที่เป็นเงื่อนไขในลักษณะ 2 ทาง คือ ถ้าเป็นสีแดงต้องเป็นสี่เหลี่ยม ฉะนั้นตัวอย่างทางบวกในกรณีนี้ก็คือ สี่เหลี่ยมที่เป็นสีแดงและสิ่งเร้ารูปร่างต่างๆ ที่ไม่ใช่สีแดง ส่วนตัวอย่างทางลบก็คือสิ่งเร้ารูปร่างต่างๆที่เป็นสีแดง ขณะที่สี่เหลี่ยมจะเป็นสีอื่น ในการเรียนรู้ logic concept จะต้องเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของคุณลักษณะเหล่านี้ แล้วจึงตั้งเป็นกฎเกณฑ์ในการแบ่งแยกประเภท

2) natural concept เป็นมโนทัศน์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม และไม่มีลักษณะที่เด่นชัดจนสามารถสร้างเป็นกฎในการตัดสินว่า สิ่งเร้าใดจะจัดอยู่ในมโนทัศน์อันนี้บ้าง จึงต้องใช้ตัวอย่างที่ดีที่สุด หรือต้นแบบ (prototype) เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบคุณลักษณะแล้วจึงจัดประเภท natural concept โดยสังเกตจากความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกัน มีการจัดลำดับมโนทัศน์ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) superordinate categories จะเป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะเป็นหน่วยใหญ่ที่สุด เช่น เครื่องดนตรี

(2) basic - level categories เป็นมโนทัศน์ที่มีลักษณะย่อยลงมาจากข้อ 1 แต่มักเป็นสิ่งที่คนทั่วๆ ไปรู้จักกันดี เช่น กีตาร์ กลอง

(3) subordinate categories เป็นมโนทัศน์ที่มีรายละเอียดย่อยลงไปกว่าข้อ 2 เช่น ระบุลักษณะของกีตาร์ ว่าเป็นกีตาร์คลาสสิก เป็นต้น

2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้มโนทัศน์ (Jahnke และ Nowaczyk, 1998 : 229 - 239)

2.4.1 ทฤษฎีการโยงสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนอง (S-R Associationistic Theory) ทฤษฎีนี้ถือว่านักเรียนจะแยกแยะสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามา ว่าเป็นมโนทัศน์ที่ศึกษาหรือไม่ โดยหลังจากที่รับรู้แล้วจะตอบสนองตามลักษณะของสิ่งเร้า ว่าเป็นตัวอย่างทางบวก หรือทางลบ เช่น นักเรียนที่เรียนรู้เกี่ยวกับลูกบาศก์ สามารถอธิบายได้ว่า ตัวอย่างที่เห็นใช่หรือไม่ใช่ ผู้ที่ศึกษาตามทฤษฎีนี้จะไม่สนใจกระบวนการที่เกิดภายในตัวบุคคล

2.4.2 ทฤษฎีตัวกลาง (S-R Mediation Theory) ทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล โดยเมื่อสิ่งเร้าเข้ามากระทบ จะทำให้เกิดปฏิกิริยาภายในตัวนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงสิ่งเร้าและตอบสนองภายใน และการตอบสนองภายในก็จะกลายเป็น สิ่งเร้าเพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อการเรียนรู้ เช่น การที่นักเรียนเห็นสิ่งเร้าแล้วมีการพูดปรึกษากับตนเองถึงลักษณะสิ่งเร้าทั้งหมดเพื่อตั้งสมมติฐาน จากนั้นสมมติฐานที่ตั้งจะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้ นักเรียนตอบสนองออกไป

2.4.3 ทฤษฎีการเรียนรู้มโนทัศน์โดยอาศัยการทดสอบสมมติฐาน (Theories based on Hypothesis Testing) (สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ, 2518: 9 - 10) ทฤษฎีนี้อธิบายการเรียนรู้มโนทัศน์ของนักเรียนไว้ดังนี้

ก. เมื่อนักเรียนได้รับกับสิ่งเร้า นักเรียนจะไม่ตอบสนองต่อคุณลักษณะต่างๆ อย่างของสิ่งเร้า แต่จะเลือกตอบสนองเฉพาะลักษณะที่นักเรียนตั้งสมมติฐานไว้ในใจ

ข. เมื่อนักเรียนตอบสนองตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อทดสอบดูว่าสมมติฐานนั้นๆ ถูกหรือผิด ถ้าถูกก็เกิดมโนทัศน์ขึ้นมา ถ้าผิดก็ต้องตั้งสมมติฐานขึ้นใหม่ แล้วทดสอบสมมติฐานนั้นใหม่จนถูกต้อง และจะคงสมมติฐานนั้นไว้

จากทฤษฎีทั้งสามนี้ได้มีการนำไปดัดแปลงเพื่อใช้เป็นรูปแบบในการเรียนการสอนมโนทัศน์ ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

2.5 กระบวนการเรียนรู้ในทัศน

ในการสร้างมโนทัศน์หรือการเรียนรู้ในทัศนนั้น ได้มีผู้ให้แนวทางไว้หลายแนวทางดังนี้

Slavin (1986:189) ได้อธิบายถึงการเรียนรู้ในทัศนได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1) เป็นการเรียนรู้ในทัศนทางรูปธรรมจากสิ่งแวดล้อม เช่น การที่เด็กเล็กๆ เห็นรถชนิดต่างๆ ตามท้องถนน เมื่อมีผู้ชี้ให้ดูรถพร้อมกับบอกชนิดว่ารถคันใดเป็นรถยนต์ หรือรถกระบะ เด็กจะหาคุณลักษณะสำคัญของมโนทัศน์จากตัวอย่างเหล่านั้น จนสามารถแยกแยะได้ว่ารถคันใดจะเรียกว่ารถยนต์หรือรถกระบะ หรือรถชนิดอื่นๆ

2) สำหรับการเรียนรู้ในทัศนที่เป็นนามธรรม เช่น ความดี จะต้องเรียนรู้จากคำจำกัดความ ไม่สามารถหาตัวอย่างที่เด่นชัด ที่จะสามารถสังเกตคุณลักษณะของมโนทัศน์นั้นได้ทั้งหมด

ชัยพร วิชชาวุธ (2519: 6) ได้สรุปขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ในทัศนไว้ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เริ่มจากการที่นักเรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งได้แก่การได้เห็นและได้ยิน
- 2) เมื่อเกิดประสบการณ์แล้วนักเรียนจะต้องสังเกต ในรายละเอียดปลีกย่อยของประสบการณ์และคิดเปรียบเทียบ
- 3) จากการสังเกต นักเรียนจะตั้งสมมติฐานว่า มโนทัศน์นั้น คืออะไร
- 4) นักเรียนทดสอบสมมติฐาน หากปรากฏว่า สมมติฐานถูกต้อง ก็จะคงสมมติฐานนั้นไว้ แต่ถ้าผิดก็จะกลับไปสังเกตและตั้งสมมติฐานใหม่จนถูกต้อง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2532: 22) ได้อธิบายกระบวนการเกิดมโนทัศน์ ดังต่อไปนี้

- 1) ข้อมูลทางผัสสะ (sense data) นักเรียนจะใช้กลไกของประสาทสัมผัสหรือการรับรู้กับข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์
- 2) การจัดข้อมูลเข้าเป็นระเบียบของกลุ่มหรือพวกเดียวกัน
- 3) การเกิดมโนทัศน์ คือ นักเรียนเข้าใจลักษณะสำคัญหรือลักษณะร่วมของสิ่งเร้านั้นได้
- 4) การเกิดมโนภาพ (image) นักเรียนจะจำลักษณะเฉพาะหรือแบบของสิ่งนั้นไว้ในลักษณะภาพความนึกคิดหรือภาพในใจ สำหรับนำไปเปรียบเทียบกับความรู้ใหม่

Lovell (อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริดา, 2520: 66) กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปลักษณะเด่นร่วมกันหรือเหตุการณ์ในสิ่งแวดล้อมนั้น โดยเรียนรู้ผ่านกระบวนการ ดังนี้

1) การแยกแยะความแตกต่าง (discrimination) สามารถแยกแยะความแตกต่างของสิ่ง
 ง่ายๆ ที่พบได้

2) การสรุปครอบคลุม (generalization) สรุปลักษณะหลักการที่เหมือนกัน

ในขั้นตอนการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องใช้การสังเกตสิ่งง่ายๆ ที่ผ่านเข้ามาพร้อมกับความคิด
 เปรียบเทียบว่าสิ่งเร้านั้นมีลักษณะร่วมกันหรือต่างกันอย่างไร จนได้ข้อสรุปที่ถูกต้องแล้วเก็บไว้ใน
 ความจำเพื่อนำไปใช้ในการสรุปสิ่งที่มีลักษณะเหมือนกันในครั้งต่อไป

2.6 รูปแบบการสอนมโนทัศน์

เมื่อมีการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับมโนทัศน์ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้มโนทัศน์ของ
 นักเรียน ขั้นต่อไปครูก็ใช้ความรู้ดังกล่าวในการจัดการสอน ให้นักเรียนนั้นได้เกิดมโนทัศน์ที่ถูก
 ต้อง รวมทั้งฝึกวิธีคิดเพื่อให้เกิดมโนทัศน์ด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากรูปแบบการสอนที่ได้มีผู้เสนอไว้
 ดังต่อไปนี้

Joyce และ Weil (1996 : 173-175) ได้เสนอรูปแบบการสอนมโนทัศน์ (concept
 attainment model) มีลักษณะดังนี้

1) รูปแบบของการสอนมโนทัศน์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ขั้นตอนที่ 1 เกี่ยวข้องกับการเสนอข้อมูลให้กับนักเรียน แต่ละหน่วยจะแยกออกมาเป็น
 สิ่งที่เป็นตัวอย่างและไม่ใช่วัตถุของมโนทัศน์ จะมีการเสนอตัวอย่างเป็นคู่ ข้อมูลอาจเป็น
 เหตุการณ์, ผู้คน, วัตถุ, เรื่อง, ภาพ หรือหน่วยที่สามารถแยกแยะได้ ครูจะบอกนักเรียนว่า
 มีความคิดอย่างหนึ่งที่เป็นความคิดที่อยู่ร่วมกันกับตัวอย่างที่ใช่ งานที่นักเรียนจะทำก็คือ
 การพัฒนาสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมโนทัศน์ ตัวอย่างที่เสนอจะมีการระบุว่าเป็นตัวอย่าง
 ที่ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" นักเรียนจะมีการจดบันทึกว่ามีลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่แตกต่างกัน
 จนในที่สุดสามารถบอกชื่อของมโนทัศน์และสร้างกฎเกณฑ์หรือคำนิยามของมโนทัศน์
 ตามลักษณะเฉพาะที่สำคัญ

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนทดสอบการได้มโนทัศน์ โดยขั้นแรกนักเรียนจะต้องระบุตัวอย่างที่
 เห็นว่า เป็นตัวอย่างที่ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตัวอย่างของมโนทัศน์ และนักเรียนสามารถกำหนด
 ตัวอย่างได้ด้วยตนเอง หลังจากนั้น ครูจะตอบสนองกลับ เพื่อยืนยันหรือไม่ยืนยันสมมติฐานของ
 นักเรียน ถ้าครูไม่ยืนยันสมมติฐาน นักเรียนจะกลับไปตรวจสอบการเลือกตัวอย่างที่เห็นว่าเป็น
 ตัวอย่างที่ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" หรือกลับไปพิจารณาคุณสมบัติของมโนทัศน์ที่ศึกษาอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 3 นักเรียนเริ่มวิเคราะห์ทฤษฎีที่ทำให้เข้าใจมโนทัศน์ว่าวิธีการใดที่มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการอื่นๆ

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (social system)

ก่อนการสอนรูปแบบการเรียนรู้มโนทัศน์ ครูจะต้องมีการเลือกและรวบรวมตัวอย่างทั้งตัวอย่างทางบวกและทางลบ และการเรียงลำดับตัวอย่าง ในการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้มโนทัศน์นั้น ครูจะเป็นเพียงผู้บันทึก จุดแนวทางของสมมติฐานเมื่อมีการเอ่ยถึงและของลักษณะเฉพาะ ครูจะใช้ตัวอย่างเพิ่มเติมตามที่ต้องการ หน้าที่หลัก 3 หน้าที่ของครู คือ การบันทึก การชี้แนะ และการเสนอเพิ่มเติม ในขั้นตอนการเริ่มต้นของการได้มโนทัศน์ เป็นประโยชน์สำหรับตัวอย่างที่มีโครงสร้างที่ดี อย่างไรก็ตาม กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสามารถใช้ได้ผลเช่นกัน

3) หลักการตอบสนอง (principles of reaction)

ระหว่างที่บทเรียนกำลังดำเนินอยู่ ครูจำเป็นต้องคอยสนับสนุนสมมติฐานของนักเรียนโดยให้นักเรียนทดสอบสมมติฐานต่อเพื่อนคนอื่นๆ ต่อจากนั้น ครูต้องทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะวิเคราะห์มโนทัศน์ด้วยทฤษฎีที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนสามารถหาทฤษฎีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้มโนทัศน์ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

4) ระบบสนับสนุน (support system)

บทเรียนที่จัดเพื่อให้ได้มโนทัศน์ต้องการการเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบแก่นักเรียน มีการเน้นว่างานของนักเรียนในการที่จะได้มโนทัศน์ไม่ใช่การสร้างมโนทัศน์ใหม่ แต่เป็นการได้มโนทัศน์ที่ครูได้เลือกให้ แหล่งข้อมูลต้องการที่จะรู้ล่วงหน้า และลักษณะเฉพาะที่มองเห็น เมื่อนักเรียนได้ตัวอย่าง พวกเขาจะบรรยายลักษณะเฉพาะและจะมีการบันทึกลงไป

De Cecco(1968 : 402- 416) มีรูปแบบการสอนมโนทัศน์ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมว่าหลังการเรียนมโนทัศน์แล้วครูคาดหวังอะไรจากนักเรียน

ขั้นที่ 2 ลดจำนวนคุณลักษณะ (attributes) ที่มีอยู่มากมายในการเรียนรู้มโนทัศน์ที่ซับซ้อน และทำให้คุณลักษณะที่สำคัญเด่นขึ้นมา

ขั้นที่ 3 มีการสนทนาโต้ตอบเพื่อทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ง่ายขึ้น

ขั้นที่ 4 จัดให้มีตัวอย่างทั้งตัวอย่างทางบวกและทางลบของมโนทัศน์ที่ต้องการสอน

ขั้นที่ 5 ยกตัวอย่างทั้งในแบบที่เสนอตัวอย่างที่ละตัวอย่างและเก็บหลังจากนั้น 20 วินาทีก็เก็บ หรือเสนอตัวอย่างใหม่และตัวอย่างเก่า

ขั้นที่ 6 เสนอตัวอย่างใหม่ๆ ของมโนทัศน์ แล้วให้นักเรียนระบุ (identify) ตัวอย่างนั้นใช่หรือไม่ใช่ตัวอย่างของมโนทัศน์นั้น

ขั้นที่ 7 เสนอตัวอย่างให้นักเรียนเลือกว่าตัวอย่างใดเป็นตัวอย่างทางบวกคือ สิ่งที่เป็นตัวอย่างของมโนทัศน์ที่เรียน หรือตัวอย่างทางลบ คือ สิ่งที่ไม่ใช่ตัวอย่างของมโนทัศน์ที่เรียน

ขั้นที่ 8 ให้นักเรียนกำหนดคำจำกัดความของมโนทัศน์

ขั้นที่ 9 จัดโอกาสให้นักเรียนได้มีการตอบสนองและได้รับแรงเสริม

Tennyson และ Cocchiarella (1986 อ้างถึงใน Bellon et al. 1992 : 403) ได้ออกแบบการสอนมโนทัศน์ใหม่แก่นักเรียน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดคำนิยาม (กฎหรือข้อสรุปทั่วไปที่ใช้บอกโครงสร้างของลักษณะสำคัญ)
2. เสนอตัวอย่างในการอธิบาย ทั้งตัวอย่างที่เป็นทางบวกและทางลบในรูปประโยค
3. เสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบในลักษณะคำถาม
4. รายละเอียดของคุณลักษณะ (ตัวอย่างที่ใช้อธิบายและมีการตอบกลับเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญ)
5. ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ (ให้วิธีแก้ปัญหาหรือกลยุทธ์ที่เฉพาะเจาะจงเมื่อนักเรียนล้มเหลว)
6. พยายามเชื่อมโยงมโนทัศน์ที่เรียนรู้ กับความรู้ที่มีอยู่ภายในความจำ

Gunter และคณะ (1995 : 98-104) ได้จัดรูปแบบการสอนมโนทัศน์ โดยแบ่งออกเป็น 9 ขั้น โดยขั้นที่ 1 – 3 จะต้องทำก่อนการสอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกและให้คำนิยามมโนทัศน์ การสอนที่ได้ผลดีจะต้องมีคุณลักษณะของมโนทัศน์ที่สำคัญอย่างชัดเจน เช่น การสอนเรื่อง กริยาหลัก (principal verb) คำนิยามของกริยาหลัก คือ กริยาที่บอกอาการหรือความเป็นไปของประธาน คุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของมโนทัศน์นี้ คือ กริยานี้จะเปลี่ยนแปลงรูปไปตามกาล เช่น He goes to the zoo on Sundays. หรือ He went to the zoo last Sunday.

ขั้นที่ 2 เลือกคุณลักษณะ กำหนดว่าอะไรที่เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของมโนทัศน์นี้คืออะไร

ขั้นที่ 3 การพัฒนาตัวอย่างทางบวกและทางลบ โดยพยายามใส่คุณลักษณะที่สำคัญทั้งหมด ขณะที่ตัวอย่างทางลบ จะต้องไม่มีคุณลักษณะของตัวอย่างทางบวก

ขั้นที่ 4 แนะนำกระบวนการเรียนการสอนกับนักเรียน อธิบายเป้าหมายกิจกรรมต่อนักเรียนอย่างระมัดระวังที่จะกำหนดมโนทัศน์โดยการระบุสิ่งที่สำคัญต่อคำนิยาม

ขั้นที่ 5 เสนอดตัวอย่างและจุดคุณลักษณะที่นักเรียนค้นพบ

ขั้นที่ 6 พัฒนาคำนิยามของมโนทัศน์จากสิ่งที่นักเรียนได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นออกมา

ขั้นที่ 7 ให้ตัวอย่างแก่นักเรียนเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาคำนิยามมากขึ้น เสนอดตัวอย่างใหม่แก่นักเรียนแล้วให้ระบุเพื่อว่าตัวอย่างที่เห็นนั้นเป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบของมโนทัศน์ที่เรียน เพื่อทดสอบว่าเข้าใจมโนทัศน์ที่ศึกษาหรือไม่

ขั้นที่ 8 นักเรียนอธิบายกระบวนการที่นักเรียนใช้ในการสังเกตคุณลักษณะของมโนทัศน์จากตัวอย่าง ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จะทำให้เกิดความมั่นใจว่า นักเรียนสามารถไปถึงคำนิยาม และสามารถที่จะเชื่อมโยงกระบวนการคิดของนักเรียนได้

ขั้นที่ 9 การประเมินผล เพื่อตัดสินว่านักเรียนได้เรียนรู้มโนทัศน์ ครูจะให้นักเรียนอธิบายคำนิยามหรือคำจำกัดความ และเพิ่มการเสนอดตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจกระบวนการและมโนทัศน์หรือไม่

Slavin (1986 : 189-190) ได้เสนอรูปแบบการสอนมโนทัศน์ไว้ 3 วิธี คือ

1) การให้ตัวอย่าง-คำนิยาม (example-definition approach) ครูจะให้ตัวอย่างสิ่งที่เป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างและไม่ใช่ตัวอย่างของมโนทัศน์ และขอให้นักเรียนสรุปเป็นคำนิยาม

2) การให้คำนิยาม-ตัวอย่าง (definition-example approach) ครูจะให้คำนิยามของมโนทัศน์ แล้วนักเรียนสามารถระบุได้ว่าตัวอย่างที่ให้นั้นเป็นตัวอย่างที่ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตัวอย่างของมโนทัศน์

3) การให้กฎ-ตัวอย่าง-กฎ (rule - example - rule) เป็นรูปแบบการสอนที่ครูให้กฎหรือให้คำนิยาม และให้ตัวอย่างที่ถูกต้องแก่นักเรียน

กระบวนการสอนที่ได้เสนอมารูปแบบข้างต้นนี้ พบว่า กระบวนการที่สำคัญในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มโนทัศน์ขึ้นนั้น ก็คือ ขั้นตอนในการเสนอดตัวอย่างให้นักเรียนทั้งตัวอย่างทางบวกและทางลบ ซึ่งตัวอย่างที่เสนอนี้จะมีอยู่ 5 ชนิด (Kauchak และ Eggen, 1998 : 211) คือ

1) ตัวอย่างที่เป็นของจริง (the real thing)

2) ตัวอย่างที่เป็นรูปจำลอง (models) ในกรณีที่ไม่สามารถนำของจริงมาแสดงแก่นักเรียนได้

3) ตัวอย่างที่เป็นรูปภาพ (picture)

4) ตัวอย่างที่จัดเป็นสถานการณ์ (simulation) เช่น การศึกษาการทักทายของชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนา จะยกตัวอย่างการใช้คำว่า Good morning และคำว่า Hi โดยคำแรกจะยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เป็นทางการ คือ ผู้สนทนาที่เป็นครูกับนักเรียน ขณะที่คำที่สองจะยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ คือ ผู้สนทนาเป็นเพื่อนในวัยเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเปรียบเทียบสถานการณ์ทั้งสอง จนเกิดความเข้าใจว่าการใช้ Good morning จะใช้ทักทายในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ส่วน Hi จะใช้ในการทักทายที่ไม่เป็นทางการ

นอกจากที่ครูต้องเลือกว่าควรจะใช้ตัวอย่างชนิดใดเพื่อให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของมโนทัศน์นั้นแล้ว ครูต้องเลือกวิธีการเสนอตัวอย่างที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน ซึ่ง Bourne และคณะ (1971 :198-199) ได้เสนอวิธีการไว้ 2 แบบ คือ แบบรับ (reception paradigm) และแบบเลือก (selection paradigm)

2.7 วิธีแบบรับ (reception paradigm)(Bourn, Ekstrand และ Dominowdki, 1970:189-190)

เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่สุดในการเรียนมโนทัศน์ โดยกระบวนการการเสนอตัวอย่างเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มโนทัศน์จะมี 2 ลักษณะ คือ

1) successive presentation คือ วิธีการเสนอตัวอย่างทีละตัวอย่างต่อนักเรียน เมื่อเสนอตัวอย่างใหม่จะเก็บตัวอย่างเก่า ฉะนั้นนักเรียนจะต้องจำคุณลักษณะของตัวอย่างที่เสนอว่าเป็นตัวอย่างทางบวก ซึ่งเป็นคุณลักษณะของมโนทัศน์ และคุณลักษณะใดที่เป็นตัวอย่างทางลบคือ ไม่ใช่คุณลักษณะของมโนทัศน์ จนสามารถสรุปกฎเกณฑ์ของมโนทัศน์นั้น

2) simultaneous presentation คือ วิธีการวางตัวอย่างทั้งหมดต่อหน้านักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ประเมินคุณลักษณะของตัวอย่างทางบวก และประเมินว่าคุณลักษณะทางลบของมโนทัศน์ไปพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องใช้ความจำเข้ามาช่วยในการจำคุณลักษณะของมโนทัศน์และสามารถที่จะศึกษาตัวอย่างใดใหม่ก็ได้ จนนักเรียนเกิดความเข้าใจกฎเกณฑ์ของมโนทัศน์นั้น

หลังการเสนอตัวอย่าง ครูจะเสนอตัวอย่างเพิ่มทีละ 1 ตัวอย่าง ซึ่งจะมีข้อมูลคุณลักษณะที่กำหนดเป็นกฎเกณฑ์เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มโนทัศน์นั้น ซึ่งเมื่อนักเรียนเห็นตัวอย่างนั้น จะตอบสนองว่าตัวอย่างนั้น "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตัวอย่างมโนทัศน์ ซึ่งถ้านักเรียนสามารถตอบสนองตัวอย่างที่เสนอให้โดยไม่ผิดพลาด แสดงว่านักเรียนเข้าใจมโนทัศน์ที่เรียน จึงหยุดการสอน

2.8 วิธีแบบเลือก (selection paradigm)

Bruner (1959) ได้ระบุวิธีการแบบเลือก ออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1) simultaneous scanning วิธีนี้นักเรียนจะต้องตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับมโนทัศน์ไว้หลายสมมติฐาน และเมื่อได้รับตัวอย่างที่เป็นทางบวกหรือทางลบแล้ว นักเรียนจะค่อยๆ ตัดสมมติฐานหลังจากประเมินคุณลักษณะของตัวอย่างทางบวกและทางลบ

2) successive scanning วิธีการนี้คือวิธีการลองผิดลองถูก คือ นักเรียนจะตั้งสมมติฐานบางอย่างในใจ เมื่อได้รับตัวอย่างทางบวกหรือทางลบที่ไม่สนับสนุนสมมติฐานของตนเองก็จะเปลี่ยนสมมติฐานใหม่

3) conservative focusing วิธีการนี้เป็นวิธีการเสนอการเสนอตัวอย่าง โดยในแต่ละตัวอย่างจะเสนอคุณลักษณะของมโนทัศน์ที่ละลักษณะ ทำให้สามารถพิจารณาคุณลักษณะของมโนทัศน์ตามสมมติฐานที่คิดได้

4) focus gaming วิธีการนี้จะคล้ายกับข้อ 3) แต่จะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือ จะเสนอคุณลักษณะของมโนทัศน์ มากกว่า 1 คุณลักษณะ

นอกจากวิธีการเสนอตัวอย่างในการสอนมโนทัศน์ ที่ได้เสนอไว้ข้างต้น Louvet (1988) ได้นำรูปแบบการสอนมโนทัศน์มาพัฒนาเป็นกลยุทธ์ในการสอนภาษาที่สองดังนี้

1. กลยุทธ์แบบรับ (reception strategy) มีลักษณะการสอน คือ ครูจะเลือกมโนทัศน์ทางไวยากรณ์ที่จะสอน แล้วครูจะสร้างประโยคซึ่งเป็นตัวอย่างทางบวกและตัวอย่างทางลบ นักเรียนจะได้รับคำแนะนำให้วิเคราะห์คุณลักษณะที่ประโยคตัวอย่างทางบวกมีอยู่ร่วมกัน และเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่างทางบวกและทางลบ เพื่อวิเคราะห์ว่ามีคุณลักษณะใดที่ไม่มีในตัวอย่างประโยคทางลบ หลังจากนั้น นักเรียนจะสามารถระบุตัวอย่างประโยคอื่นๆ ที่เสนอให้โดยครู จะไม่บอกว่าเป็นประโยคทางบวกหรือทางลบ เพื่อทดสอบความเข้าใจมโนทัศน์ของนักเรียน

2. กลยุทธ์แบบเลือก (selection strategy) จะเป็นการเรียนมโนทัศน์โดยการเริ่มจากการเสนอประโยคตัวอย่างให้นักเรียน แล้วให้นักเรียนระบุว่าประโยคใดเป็นประโยคทางบวกหรือประโยคทางลบ โดยนักเรียนจะค่อยๆ พัฒนาสมมติฐานเกี่ยวกับคุณลักษณะของสิ่งที่เรียนจากผลย้อนกลับที่ครูให้ วิธีนี้จะได้ผลมากกับการสอนนักเรียนที่เรียนในระดับสูงขึ้น และใช้ได้ดีในการเรียนวิชาการระดับมัธยมศึกษา

3. กลยุทธ์ที่ไม่จัดระเบียบในเนื้อหา (the unorganized materials strategy) วิธีนี้จะไม่มีการจัดระเบียบเนื้อหาในการศึกษาให้แก่แก่นักเรียน แต่นักเรียนจะใช้วิธีสังเกตหาคุณลักษณะของ

มโนทัศน์ จนสามารถสรุปค่านิยมหรือคำจำกัดความของมโนทัศน์ โดยไม่ต้องใช้คำจำกัดความที่ให้ไว้ตามตำรา

จากวิธีการเสนอตัวอย่างในการสอนมโนทัศน์ และการนำวิธีการนี้มาพัฒนาในการสอนภาษาที่สองนั้น เมื่อเปรียบเทียบวิธีการเสนอตัวอย่างเพื่อให้เกิดมโนทัศน์ใน 2 วิธี คือแบบรับและแบบเลือก จะมีข้อแตกต่างกัน คือ

1. ในการเสนอตัวอย่างแบบรับนั้น ครูจะมีการชี้แนะจากตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเกิดการสังเกต เพื่อตั้งสมมติฐานขึ้นที่ละสมมติฐาน แล้วตรวจสอบสมมติฐานนั้น ส่วนการเสนอตัวอย่างแบบเลือกนั้น นักเรียนจะไม่ได้รับการชี้แนะในการตั้งสมมติฐาน แต่จะต้องตั้งสมมติฐานในใจครั้งละหลายๆ ข้อ แล้วจึงคอยตัดทิ้งเมื่อได้รับผลย้อนกลับว่าตัวอย่างที่ได้รับการเสนอนั้นเป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบ

2. การเสนอตัวอย่างแบบรับนั้นจะมีการเน้นคุณลักษณะของมโนทัศน์ที่ต้องการให้ศึกษานักเรียนสามารถให้ความสนใจไปยังคุณลักษณะที่ศึกษาได้อย่างเต็มที่ ขณะที่การเสนอตัวอย่างแบบเลือกนั้นนักเรียนต้องให้ความสนใจทั้งสมมติฐานที่ตนเองตั้งไว้ ขณะเดียวกันจะต้องศึกษาว่าคุณสมบัติของตัวอย่างที่ตนเองเลือกขึ้นมาเป็นคุณสมบัติที่ใช้หรือไม่ใช่เพื่อจะได้นำมาตรวจสอบกับสมมติฐานที่ตนเองตั้งไว้ ทำให้ไม่สามารถศึกษารายละเอียดของคุณลักษณะได้อย่างรอบคอบ

3. เมื่อพิจารณาจากการนำรูปแบบการสอนมโนทัศน์มาใช้ในการสอนภาษาที่สอง Louvet (1988) ซึ่งให้ข้อแนะนำว่า ควรใช้กลยุทธ์การรับในการสอนเนื้อหาที่เป็นไวยากรณ์ ขณะที่ถ้าเรียนเกี่ยวกับวรรณคดีหรือสังคมควรใช้กลยุทธ์แบบเลือก นอกจากนี้กลยุทธ์แบบเลือกยังเหมาะกับนักเรียนที่อยู่ในชั้นสูง

สรุปจากข้อเปรียบเทียบวิธีการเสนอตัวอย่างในข้างต้นนั้น สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนแนวสื่อสารต่อความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น ผู้วิจัยได้เลือกที่จะใช้วิธีการเสนอตัวอย่างแบบรับ โดยการเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบทั้งหมดต่อหน้านักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถประเมินคุณลักษณะของมโนทัศน์ (simultaneous presentation) เนื่องจากว่า มโนทัศน์ภาษาอังกฤษที่จะสอนเป็นมโนทัศน์ทางไวยากรณ์ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่ง

เป็นกลุ่มที่อยู่ในขั้นต้นของการเรียน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการชี้แนะบ้างเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในทัศนที่ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการเรี ยนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของ Piaget

Piaget (1970 อ้างถึงใน Woolfolk, 1995: 29-41) ได้แบ่งพัฒนาการทางเขาวนปัญญาออกเป็น 4 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นพัฒนาความรู้สึกทางอวัยวะเคลื่อนไหว (sensorimotor stage) ระดับอายุ 0-2 ปี ทารกจะเรี ยนรู้เกี่ยวกับโลกผ่านประสาทสัมผัสผัดต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว, การเห็น, การได้ยิน และอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะการพัฒนาการ ดังนี้

- 1) ความเข้าใจเกี่ยวกับความคงอยู่ของวัตถุไม่ว่าทารกจะเห็นหรือไม่เห็นวัตถุนั้นหรือไม่ก็ตาม
- 2) ทารกเริ่มมีความคิดเชิงเหตุผลและการกระทำเริ่มมีเป้าหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนปฏิบัติการ (preoperational stage) ระดับอายุ 2-7 ปี ในขั้นนี้เป็นขั้นก่อนที่เด็กจะใช้เหตุผลได้เต็มที่ ลักษณะการพัฒนาการในขั้นนี้ ก็คือ

- 1) เด็กเริ่มมีความสามารถในการใช้ภาษาแทนการกระทำหรือวัตถุ โดยเด็กจะยังมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จำกัด ดังนั้นในบางครั้งที่เด็กไม่สามารถหาคำศัพท์ได้จะใช้ท่าทางแทนคำพูด เช่น แสดงอาการตี่มน้ำแทนคำพูดเพื่อบอกความต้องการของตนเอง
- 2) เด็กในวัยนี้ยังไม่เข้าใจเรื่องความคงตัวของสสาร (conservation) เช่น ถ้านำกระดาษหนึ่งแผ่น มาฉีกออกเป็นชิ้นๆ เด็กจะไม่สามารถบอกได้ว่ากระดาษหนึ่งแผ่นและกระดาษที่เป็นชิ้นๆ มีปริมาณเท่ากัน

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติการแบบรูปธรรม (concrete operational stage) ระดับอายุ 7-11 ปี

- 1) เด็กจะมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการใช้เหตุผล, เรี ยนรู้เกี่ยวกับการคงตัวของสสาร, การคิดย้อนกลับ และการระบุลักษณะได้
- 2) เด็กในวัยนี้สามารถแบ่งกลุ่มสิ่งแวดลอม โดยมีการตั้งเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม เช่น ถ้าวัตถุมีสีและรูปร่างแบบเดียวกันเป็นวัตถุในกลุ่มเดียวกัน
- 3) เด็กสามารถเรียงลำดับสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งมาเป็นเกณฑ์ เช่น จัดเรียงลำดับจากวัตถุที่มีขนาดใหญ่ไปสู่อของที่มีขนาดเล็ก หรือมีความเข้าใจความสัมพันธ์ตามลำดับเหตุผล

ขั้นที่ 4 ระดับพัฒนาการความเข้าใจอย่างมีเหตุผล (formal operations) ระดับอายุ 12- ผู้ใหญ่ สามารถคิดถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม และเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน มีลักษณะพัฒนาการ ดังนี้

- 1) เด็กสามารถคิดถึงสิ่งที่อาจเป็นไปได้นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้ เช่น ถ้าหากมี ผู้กล่าวว่า คนไม่นอนหลับ ถ้าเป็นเด็กก่อนวัยนี้จะคิดว่าคนทุกคนต้องนอนหลับ แต่เด็กระดับนี้สามารถพิจารณาคำถามที่ตรงข้ามกับความจริง
- 2) เด็กสามารถตั้งสมมติฐานและหาเหตุผล
- 3) เด็กสามารถคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์
- 4) เด็กในวัยนี้จะกลับไปยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอีกครั้ง คือ จะคิดว่าทุกคนสนใจตนเองไปทุกเรื่อง เช่น การแต่งกาย, การแสดงความคิดเห็น ฯลฯ
- 5) สามารถเข้าใจในทัศนที่เป็นนามธรรมได้

จากทฤษฎีพัฒนาการของ Piaget พบว่า เด็กที่อยู่ในพัฒนาการขั้นตอนที่ 4 เป็นเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปเป็นระดับที่สามารถตั้งสมมติฐานและคิดหาเชิงเหตุผลได้ดีกว่าทุกระดับ ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญในการเรียนรู้ในทัศนที่ค่อนข้างซับซ้อนได้ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากนักเรียนในระดับขั้นนี้จะมีอายุอยู่ในช่วงพัฒนาการดังกล่าว และเริ่มต้นเข้ามาเรียนในระดับชั้นเริ่มต้นของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การเริ่มต้นสอนเพื่อปรับให้นักเรียนมีมโนทัศน์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้เหมือนกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับชั้นสูงต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ก.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนมโนทัศน์

อรอนงค์ สารภรณ์ (พ.ศ. 2520) ศึกษาผลของวิธีการสอนมาตรฐาน ประเภทมโนทัศน์เพศ และผลสัมฤทธิ์ ต่อการเรียนมโนทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง 20 คน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ 20 คน แบ่งผู้เข้ารับการทดลอง

ออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อเรียนมนิทศน์ 4 ประเภทด้วยวิธีการเลือกและอีกกลุ่มเรียนมนิทศน์แบบรับผลการวิจัยปรากฏว่า การเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบในแบบเลือกนั้นจะได้ผลดีเมื่อเรียนมนิทศน์อย่างง่าย มนิทศน์ร่วมลักษณะ และมนิทศน์สัมพันธ์ ส่วนมนิทศน์แบบแยกลักษณะนั้น การเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบในแบบรับจะได้ผลดีกว่า นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เรียนรู้มนิทศน์ได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นิพพิทา กุลชิต (2536) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมนิทศน์ของบรูเนอร์ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนหนองแสงวิทยาเสริม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 22 คน รูปแบบงานวิจัยครั้งนี้คือ pretest-posttest control group design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง คือ แบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แผนการสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมนิทศน์ของบรูเนอร์ ซึ่งจะมีการนำเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบมาใช้ในการสอน และแผนการสอนแบบปกติ หลังการทดลองจะนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ละมัย จันทรโธมา (2539) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมนิทศน์ของบรูเนอร์กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบ้านศรีเมือง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้มาโดยการจับคู่ลำดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันของวิชาภาษาอังกฤษจากภาคเรียนที่ 3 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2537 จับฉลากแยกเข้ากลุ่ม A และ B แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 21 คน ใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 16 ชั่วโมง ในการทดลองมีการทดสอบก่อนและหลังสอน และทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ รูปแบบงานวิจัยครั้งนี้คือ pretest - posttest control group design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แผนการสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมโนทัศน์ของบรูเนอร์ ซึ่งมีการนำเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบของประโยค และแผนการสอนตามปกติ นำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ที่สอนโดยรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนทัศน์ของบรูเนอร์แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้มโนทัศน์กับความแตกต่างของผลทางการเรียน

เอิกสรวง ปาลวัฒน์ (พ.ศ. 2529) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการเสนอภาพกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อการสร้างมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2529 จำนวน 120 คน จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกลุ่มสูง 60 คน กลุ่มต่ำ 60 คน แต่ละประเภทแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน การเรียนมโนทัศน์จะใช้รูปแบบการเสนอภาพพร้อมกันและเสนอภาพทีละภาพตามลำดับ ในการทดลองใช้ภาพพลไลด์เป็นชุด จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 ภาพ แต่ละชุดใช้สอน 1 มโนทัศน์ หลังจากเรียนมโนทัศน์แล้วจะทดสอบด้วยการให้ระบุภาพอื่นๆ ที่ได้ดูว่าภาพนั้นเป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบของมโนทัศน์ที่เรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สร้างมโนทัศน์ได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในการเรียนรู้มโนทัศน์ด้วยรูปแบบภาพหลายภาพพร้อมกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ จะเรียนได้ดีกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการเสนอภาพทีละภาพ

บัญญัติ พรหมขำ (2533) ได้ศึกษาผลของการใช้ตัวชี้หน้าที่เป็นคำในแถบวิดิทัศน์ ที่มีต่อการสร้างมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดวังทิพย์พัชราธรรม โรงเรียนวัดสมบุญธรรมาคี โรงเรียนสาริกา โรงเรียนวัดบัวตุม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อเรียนจากบทเรียน

แถบวิดิทัศน์ มีความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่าความแตกต่างทางผลการเรียนของนักเรียนมีผลต่อการเรียนรู้มโนทัศน์ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะเรียนรู้มโนทัศน์ได้ดีและเร็วกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีการสอนมีผลต่อการเรียนรู้มโนทัศน์ คือวิธีการสอนอย่างหนึ่งอาจทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเรียนรู้มโนทัศน์ได้ดี ขณะที่เมื่อนำวิธีเดียวกันนี้มาสอนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาจเรียนรู้มโนทัศน์ได้ไม่ดีเท่ากลุ่มสูง หรือในทางกลับกัน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาผลของการเสนอตัวอย่างซึ่งเป็นวิธีการเรียนการสอนมโนทัศน์กับความแตกต่างของผลการเรียนของผู้เรียน

ค. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร

อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์ (2526: 96-98) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร" โดยใช้ตัวอย่างประชากรในการวิจัยประกอบด้วยครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในสวนกลางและสวนภูมิภาคจำนวน 900 คน ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารว่าสอดคล้องกับหลักสูตรและสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ในการสอนตามแนวนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การสอนแบบนี้ไม่เหมาะกับนักเรียนกลุ่มใหญ่เกินไป ทำให้นักเรียนขาดความแม่นยำในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และเป็นวิธีที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เก่ง สำหรับครูต้องใช้เวลาในการเตรียมกิจกรรมมากเกินไป และครูยังขาดความรู้ที่ดีพอสำหรับการสอนตามแนวนี้นี้

มลิวลัย สุขประเสริฐ (2535) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมคัดสรรจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นันทวิทย์ พรพิบูลย์ (2536) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ ทางด้านความรู้เกี่ยวกับ

การนำการจัดระเบียบภาษาไปใช้ และศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง จำนวน 224 คน ได้ผลการวิจัยว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาแต่ละแห่ง ปรากฏว่านิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต บางเขน และมหาวิทยาลัยรามคำแหง คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารนั้น ยังมีปัญหาที่ทำให้วิธีการนี้ยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการสื่อสาร เพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้จึงได้มีการนำวิธีการสอนแบบอื่นมาสอดคล้องกับแนวการสอนตามแนวการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน เช่น การนำวิธีการสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย (web) เข้ามาช่วยในการสอน หรือการนำวิธีการสอนรูปแบบมโนทัศน์เข้ามาสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

งานวิจัยของต่างประเทศ

1. งานวิจัยของ Blaine และ Dunham (1969) ได้รายงานกระบวนการกระทำ ผล และการสรุปของการศึกษาที่กำหนดผลของตัวอย่างที่มีประโยชน์ต่อความสัมพันธ์กับความสามารถในการจำต่อการกระทำในการเรียนรู้โน้ตค้น โดยผู้รับการทดลองเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น จำนวน 60 คน ได้จัดการทดสอบความสามารถทางการจำสำหรับสัญลักษณ์และหน่วยความหมายของคำ ประเภทและการนำไปใช้ โดยงานที่เรียนรู้เป็นมโนทัศน์ร่วมลักษณะที่มี 2 มิติ และจัดเป็น 4 ประเภท โดยเสนอภาพทางจอคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่า (ก) มีความสัมพันธ์ระหว่างการระลึกถึงตัวอย่างที่เสนอก่อนหน้าและการจัดประเภทให้ถูกต้อง กับการวัดความจำของการใช้สัญลักษณ์ (ข) ในการจัดเตรียมตัวอย่างที่เสนอล่วงหน้าไม่มีผลต่อการเรียนรู้โน้ตค้น (ค) ผู้ที่มีความจำสูงจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โน้ตค้น

2. Palermo และ Parrish (1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนที่ได้ให้กฎเกณฑ์ทางภาษาก่อนที่จะให้ตัวอย่าง โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับปริญญาตรี จำนวน 242 คน โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 การทดลอง เพื่อศึกษาหน้าที่ของกฎเกณฑ์ โดยมีพื้นฐานการทดลอง

ว่า การตอบสนองที่ถูกต้องต่อตัวอย่างทางบวกและทางลบที่ผู้เรียนไม่เคยพบมาก่อน ซึ่งกฎเกณฑ์เหล่านั้นจะเป็นตัวทำให้เกิดความแตกต่างของจำนวนตัวอย่างที่ใช้และจำนวนครั้งของการเสนอผลปรากฏว่า จำนวนตัวอย่างที่ใช้จะมีความแตกต่างเล็กน้อย คือ ในการเสนอตัวอย่างจำนวนน้อยแต่เสนอหลายครั้ง กับการเสนอตัวอย่างที่มีจำนวนมากในครั้งที้น้อยกว่า

3. Tennyson (1973) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับค่าของตัวอย่างทางลบในการเรียนรู้มโนทัศน์ โดยทดลองให้ผู้รับการทดลองเรียนเรื่อง " คำกริยาวิเศษณ์" (adverb) ผู้รับการทดลองคือ นักเรียนเกรด 7 ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มที่จะได้รับการอ่านข้อความที่ระบุคำกริยาวิเศษณ์ ส่วนอีกกลุ่มจะมีการอ่านข้อความเป็นคู่ โดยระบุคำที่ทำหน้าที่กริยาวิเศษณ์ ในประโยคหนึ่ง (ตัวอย่างทางบวก) และก็มีการใช้คำที่ทำหน้าที่อื่นในประโยคที่คู่กัน (ตัวอย่างทางลบ) ผลปรากฏว่าในกลุ่มที่มีการเรียนที่มีตัวอย่างทางลบจะเรียนรู้มโนทัศน์ของคำกริยาวิเศษณ์ได้ดีกว่า

4. McMurray และ Nancy (1974) ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเรียงลำดับตัวอย่างทางบวกและทางลบ ซึ่งช่วยในการเรียนรู้มโนทัศน์เรขาคณิต ในกลุ่มนักเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่เรียนรู้ได้ช้า โดยสุ่มตัวอย่างเลือกนักเรียนมาจำนวน 64 คน แล้วนำมาเข้ารับการทดลอง 4 การทดลอง คือ (1) การเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบเป็นคู่ โดยให้ตัวอย่างมีความหลากหลายมาก (2) การเสนอตัวอย่างที่มีความหลากหลายแต่เสนอทีละตัวอย่าง (3) การเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบทีละคู่ แต่จำกัดจำนวนตัวอย่าง (4) เสนอตัวอย่างทีละตัวอย่างและมีจำนวนตัวอย่างจำกัด โดยในการทดลองครั้งนี้จะใช้สไลด์และแถบบันทึกเสียง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจะมีการวัดผลโดยใช้ตัวอย่างใหม่ ปรากฏว่า การใช้ตัวอย่างหลากหลายและการเสนอตัวอย่างเป็นคู่จะทำให้เกิดการเรียนรู้มโนทัศน์ได้มากกว่ากลุ่มที่เสนอทีละตัวอย่าง

5. Correa-Beningfield และ Margarita (1988) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของตัวอย่างต้นแบบ (prototype) และการถ่ายโอนภาษา โดยการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคำบุพบทของภาษาอังกฤษและภาษาสเปน โดยใช้มโนทัศน์ที่เป็นต้นแบบของคำบุพบทแต่ละตัว โดยทดสอบสมมติฐานว่า ในการให้คนสเปนเรียนรู้บุพบทภาษาอังกฤษจากต้นแบบที่ใกล้เคียงกับบุพบทของภาษาสเปน โดยไม่พิจารณาบริบท ผลการวิจัยระบุว่า ตัวอย่างต้นแบบจะสามารถใช้ได้ผลในบางกรณีที่ไม่ใช่

นามธรรม

6. Shrivastava (1995) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ในทัศนัยในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนเกรด 7 จำนวน 120 คน เป็นชาย 60 คน และหญิง 60 คน โดยเลือกสอนเนื้อหา 3 หน่วย การวิจัยนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยแบบคู่ขนาน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองจะได้เรียนรู้แบบมโนทัศน์ ขณะที่กลุ่มควบคุมจะใช้วิธีสอนแบบเดิม ปรากฏว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพมากกว่าแบบวิธีการสอนแบบเดิม

7. Liao , -Xiaoging(1996) ได้นำการสอนแบบดั้งเดิม คือ การสอนไวยากรณ์ และนำมา รวมกับการสอนเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากว่าในประเทศจีน นั้นหลักสูตรการสอนเข้ามหาวิทยาลัย ยังคงมีการสอบเข้าอยู่ฉะนั้น เพื่อให้สามารถสอนตามหลักสูตรใหม่และยังสามารถช่วยเหลือ นักเรียนในเรื่องการสอบได้ ผู้วิจัยจึงคิดวิธีการสอนแบบใหม่ขึ้น โดยการรวมวิธีทั้ง 2 แบบเข้าด้วยกันเป็น communicative-cognition method

8. Duan และคณะ(1996) ศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ตัวอักษรจีน โดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษสำหรับตัวอักษรที่เห็น ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบให้ตัวอย่างต้นแบบ prototype (จะมีการสอน ความหมายของลักษณะที่แตกต่างกันของลักษณะที่มีหลายองค์ประกอบแก่ผู้เข้าร่วมการทดลอง) กับ การสอนแบบ rote (ผู้เข้าร่วมการทดลองจะหาแนวทางและเขียนคำแปลเอาไว้) ผลปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมที่ได้รับการสอนแบบ prototype จะสามารถเรียนรู้คำได้มากกว่าและรวดเร็วกว่า

เมื่อศึกษาวิธีการสอนมโนทัศน์และภาษาอังกฤษ นั้นพบว่า วิธีการสอนแบบเสนอตัวอย่าง ทั้งการเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้มโนทัศน์ภาษาอังกฤษมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัญหาในการวิจัย

ในการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง จะมีผลทำให้ความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกันสูงกว่าการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการปกติหรือไม่

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือ
 - 1.1 วิธีการสอน (ตามแนวการสอนโดยใช้วิธีการเสนอตัวอย่าง และแบบปกติ)
 - 1.2 ระดับผลการเรียน (สูง ปานกลาง และต่ำ)
2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลระหว่างการใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติ ที่มีต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละระดับของผลการเรียน และศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนของนักเรียนต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลอง คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีปกติ
2. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง
3. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง
4. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ

5. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

6. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

7. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

8. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 79 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือ

2.1.1 วิธีการสอน (แบบสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่าง)

2.1.2 ระดับผลการเรียน (สูง ปานกลาง ต่ำ)

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการสอนในทัศนภาษาอังกฤษ ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีปกติ

3.2 แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ

3.3 แบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังจากการเรียนรู้ มโนทัศน์ ภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความในการวิจัย

1. การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสาร คือ การสอนโดยให้นักเรียนศึกษาการใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์ต่างๆ โดยสร้างเหตุการณ์สมมติเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ประโยคที่ครูได้ฝึกสอนให้โดยจะรวมการสอนไวยากรณ์เข้าไปในการสอนนั้นด้วย และเมื่อนักเรียนเรียนแล้วสามารถนำภาษาที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้ โดยในการทดลองนี้จะมีการสอนไวยากรณ์โดยแยกออกเป็น 2 แบบ คือ

1.1 แบบปกติ คือ วิธีสอนที่ผู้สอนบอกกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ในรูปประโยคนั้น แล้วให้นักเรียนดูตัวอย่างที่ถูกต้องสำหรับรูปประโยคนั้นๆ หลังจากการนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นวิธีการสอนตามคู่มือครู

1.2 แบบเสนอตัวอย่าง คือ วิธีสอนที่ผู้สอนโดยเสนอตัวอย่างประโยคที่ถูกต้อง (ตัวอย่างทางบวก) และตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง (ตัวอย่างทางลบ) เพื่อให้นักเรียนสังเกตรายละเอียดแล้วสามารถสรุปกฎเกณฑ์ได้ หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

2. ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจการใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามกาล (Tense) ตามรูปแบบประโยคแบบต่างๆ

3. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่มีคะแนนรวมของการสอบกลางภาคและปลายภาค ของวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ.011) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 แตกต่างกันโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มมีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ

4. ตัวอย่างทางบวกของมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ตัวอย่างประโยคเป็นตัวอย่างที่ "ใช่" มโนทัศน์นั้น เช่น I go to church slowly . "slowly" เป็นตัวอย่างเชิงบวกของคำกริยาวิเศษณ์ (adverb)

5. ตัวอย่างทางลบของมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ตัวอย่างประโยคเป็นตัวอย่างที่ "ไม่ใช่" มโนทัศน์นั้น เช่น I go to the church quick . "quick" เป็นตัวอย่างเชิงลบของคำกริยาวิเศษณ์ (adverb)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นการตรวจสอบผลของการเสนอตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในทัศน
ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับให้ครูพิจารณา เพื่อนำ
ไปใช้ในการสอน
3. เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านความคิดของนักเรียนจากรูปแบบการสอนด้วยวิธี
การเสนอตัวอย่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experiment) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบสื่อสารโดยวิธีการเสนอตัวอย่างในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 79 คน โดยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1.1 การเลือกโรงเรียนเพื่อทำการวิจัย มีเหตุผลคือ

1.1.1 เป็นโรงเรียนสหศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6

1.1.2 เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในสภาพปกติ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น

1.1.3 เป็นโรงเรียนที่รับสมัครนักเรียนเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด โดยไม่มีการจับฉลากหรือสอบคัดเลือก นักเรียนจึงมีผลการเรียนแตกต่างกันอย่าง หลากหลาย และมีจำนวนห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนมากพอที่จะใช้เป็นห้องทดลองได้

1.1.4 โรงเรียนมีความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการทดลอง

1.2 การเลือกห้องเรียน โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยามีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งทุกห้องจะจัดนักเรียนแบบคละ คือมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสูง กลาง และต่ำ รวมกันอยู่ และเนื่องจากในภาคเรียนที่ 1 นักเรียนยังไม่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษ จึงใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 7 ห้องเรียน ซึ่งได้ห้องที่มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ ห้อง ม. 1/1 –

ม. 1/4 ดังตารางที่ 1 และทางโรงเรียนได้จัดตารางสอนให้ผู้วิจัยทำการทดลองสอน ห้องม.1/1 และม. 1/2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 เพื่อความสะดวกในการจัดตารางสอนและอาจารย์ผู้สอนในห้องดังกล่าวยินดีให้ผู้วิจัยทำการทดลอง

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ห้อง	ม.1/1	ม.1/2	ม.1/3	ม.1/4	ม.1/5	ม.1/6	ม.1/7
จำนวนนักเรียน (คน)	40	39	28	39	38	35	31
คะแนนเฉลี่ย	11.31	10.55	10.29	10.62	9.55	9.66	8.39

1.3 การจัดกลุ่มทดลอง ดำเนินการดังนี้

1.3.1 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก เพื่อเลือกห้องที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ห้องม.1/1 เป็นกลุ่มทดลองและห้องม.1/2 เป็นกลุ่มควบคุม

1.3.2 แบ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมออกเป็น 3 ระดับผล การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยได้นำคะแนนรวมของการสอบกลางภาคและปลายภาคของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของนักเรียนแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วกำหนดให้นักเรียนที่ได้คะแนน มากกว่า "ค่าเฉลี่ย +0.5 ของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน" เป็นนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษสูง นักเรียนที่ได้คะแนน น้อยกว่า "ค่าเฉลี่ย -0.5 ของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน" (ไพจิตร สดวกการ, 2538: 105) เป็นนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ที่เหลือเป็นนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง ได้จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ระดับผลการเรียน	กลุ่มทดลอง(ม.1/1)	กลุ่มควบคุม(ม.1/2)	รวม
สูง	10	9	19
ปานกลาง	12	15	27
ต่ำ	18	15	33
รวม	40	39	79

เงื่อนไขการทดลอง

กลุ่มควบคุม นักเรียนได้รับการสอนมโนทัศน์ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ

กลุ่มทดลอง นักเรียนได้รับการสอนมโนทัศน์ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง

2. การออกแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 กลุ่ม และมีการสอบก่อนกับสอบหลังการทดลอง (pretest-posttest control group design)

ตารางที่ 3 แสดงแบบการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนการทดลอง	ดำเนินการทดลอง	ทดสอบหลังการทดลอง
กลุ่มทดลอง	O1	X	O2
กลุ่มควบคุม	O1		O2

X คือ ได้รับการสอนมโนทัศน์ภาษาอังกฤษตามแนวทางสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง

O1 คือ การทดสอบก่อนการทดลอง ทำแบบทดสอบความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ

O2 คือ การทดสอบหลังการทดลอง ทำแบบทดสอบความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เพื่อใช้ในการเลือกห้องเรียนที่จะนำมาทดลอง ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ของทักษะการฟังและการอ่าน

3.1.2 สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ.011) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสมุทรปราการ

3.1.3 สร้างแบบวัดตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้จำนวนข้อทั้งหมด 50 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (รายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ปรับปรุงคำสั่งที่ไม่ชัดเจนให้ชัดเจนมากขึ้น เช่น จุดประสงค์ที่ 15 สามารถเลือกได้ว่าคำใดที่อ่านออกเสียงแตกต่างจากคำอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน

- ปรับปรุงคำและประโยคในเนื้อเรื่องการฟังและการอ่าน เช่น จุดประสงค์ที่ 12: She lived in Poland. She is a girl แก้ไขเป็น She lived in Poland when she was a girl.

- ปรับปรุงตัวเลือก โดยเปลี่ยนตัวเลือกที่อาจเป็นคำตอบที่ถูกต้องได้ เพื่อให้มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว เช่น

ข้อ 12 Bob likes dogs very much. Tomorrow is his birthday.

His parent will give him a puppy. It becomes Bob's

a. animal b. pet c. dog d. present

แก้ไขตัวเลือก c dog birthday

3.1.4 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4

โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา จำนวน 36 คน แล้วนำผลตรวจให้คะแนน มาหาระดับความยากและอำนาจจำแนก ได้ข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือ ค่าระดับความยากระหว่าง .20-.80

และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไปจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเหมาะสมกับเวลาในการสอบ 1 คาบ หรือ 50 นาที

3.1.5 นำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา จำนวน 36 คน แล้วนำผลตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบทดสอบด้วยสูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.73 และค่าระดับความยากง่ายระหว่าง .20- .80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.2 แบบทดสอบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 120 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดว่าเป็นเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ ซึ่งไวยากรณ์ที่เน้นในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องที่เลือกมาสอน คือ การใช้รูปกริยาให้ถูกต้องตาม Present Simple Tense, Present Progressive (Continuous) Tense และ Future Simple Tense ในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ

3.2.2 สร้างตารางวิเคราะห์จำนวนข้อในแบบทดสอบการใช้รูปแบบกริยาที่ถูกต้องตามกาล (Tense) 120 ข้อ คือ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนข้อสอบที่สร้างเพื่อวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

Tense	บอกเล่า	คำถาม	ปฏิเสธ
Present Simple	20 ข้อ	20 ข้อ	20 ข้อ
Present Progressive	20 ข้อ	20 ข้อ	20 ข้อ
Future Simple	20 ข้อ	20 ข้อ	20 ข้อ

จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (รายงานในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เปลี่ยนแปลงข้อกระทงบางข้อที่ใกล้เคียงกัน เช่น

ข้อ 14 จาก Look! Who outside? ซึ่งใกล้เคียงกับข้อ 6

Listen ! Who outside?

แก้ไขเป็น My teacher my parents this evening?

- แก้ไขตัวเลือกให้เหมาะสม เช่น

ข้อ 87 A: How you, feel about this man ?

B: He is nasty.

เปลี่ยนตัวเลือกจาก a. can แก้ไขเป็น a. are

3.2.3. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 38 คน แล้วนำผลการตรวจให้คะแนนมาหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้สูตรคำนวณ ได้ข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ใช้ คือมีค่าความยากระหว่าง .20 -.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 29 ข้อ ผู้วิจัยจึงนำข้อสอบฉบับนี้มาปรับปรุงใหม่

3.2.4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับใหม่ จำนวน 120 ข้อ ไปทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 3 ห้องเรียน คือ ห้อง ม.1/2, 1/5 และ 1/9 จำนวน 407 คน แล้วนำผลการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์ หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้ออีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคร้อยละ 27 กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำและเปิดตารางวิเคราะห์ของจุง เตฟาน (Chung –The Fan) พบว่าข้อสอบมีค่าระดับความยากระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป จำนวน 84 ข้อ จึงนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบด้วยสูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .84 ซึ่งถือเป็นคุณภาพใช้ได้ แต่เนื่องจากการทดสอบต้องใช้คาบเรียนซึ่งมีเวลาเพียง 50 นาทีเท่านั้น จึงต้องตัดข้อสอบออกให้เหลือเพียง 50 ข้อ โดยเลือกจากข้อที่มีระดับความยากระหว่าง .30 - .70 ค่าอำนาจจำแนก .40

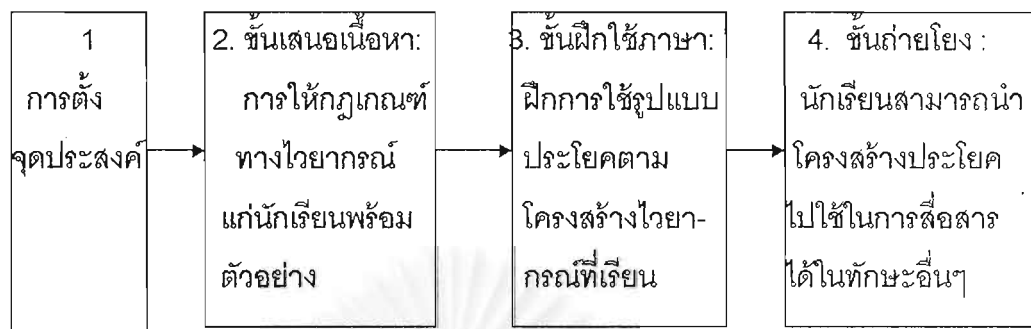
3.2.5 เกณฑ์การประเมินของแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด คือ

ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด 0 คะแนน

3.3 การสร้างแผนการสอนมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะใช้รูปแบบในการสอนดังต่อไปนี้

3.3.1 รูปแบบการสอนตามแนวการสื่อสารด้วยวิธีปกติ จะเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง Scott (อ้างถึงในพัชรพิมล บุญธรมย์ ,2538: 35-36) เสนอรูปแบบของการสอนดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ

ขั้นที่ 1 ครูบอกจุดประสงค์แก่นักเรียน โดยกำหนดจุดประสงค์ปลายทางและนำทาง เช่น การสามารถใช้รูปประโยค present simple tense เพื่อบรรยายเหตุการณ์ประจำวันได้ จุดประสงค์ปลายทาง คือ สามารถใช้รูปประโยคใน present simple tense ได้ถูกต้อง ส่วนจุดประสงค์นำทาง ก็คือ การเรียนรู้คำศัพท์ และการจับใจความเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนอ่านได้

ขั้นที่ 2 การดำเนินการสอน (presentation) เป็นการให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างกระจ่างว่า รูปแบบประโยคที่นักเรียนศึกษานั้นมีโครงสร้างทางไวยากรณ์และการสื่อความอย่างไร และควรจะใช้ในสถานการณ์ใด ถูกต้องเหมาะสมในสังคมหรือไม่ ซึ่งในขั้นนี้สามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้น Warm-up : ด้วยเกมหรือเพลงหรือสื่อการสอนอื่นๆ

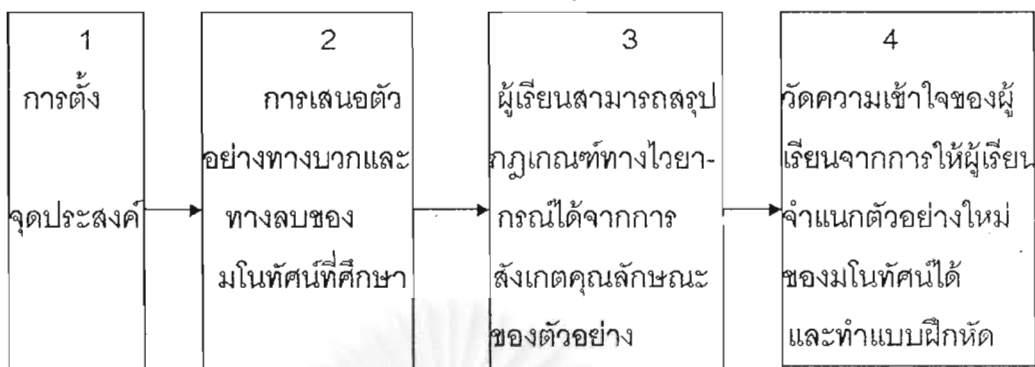
ขั้นเสนอเนื้อหา : อธิบายกฎเกณฑ์ของโครงสร้างทางไวยากรณ์จากเนื้อหาที่เรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกใช้ภาษา (practice) เป็นขั้นที่นักเรียนจะนำรูปแบบประโยคไปใช้ในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นเลียนแบบสถานการณ์จริง โดยจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และครูจะได้ตรวจสอบและแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นถ่ายโอนความรู้ (transfer) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการสถานการณ์อื่น หรืออาจถ่ายโอนความรู้จากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง เช่น จากการอ่านเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของบุคคลอื่น ไปสู่การเขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของตนเอง

3.3.2 รูปแบบการสอนตามแนวการสื่อสารแบบเสนอตัวอย่าง เสนอรูปแบบของการสอน ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 บอกจุดประสงค์ โดยกำหนดจุดประสงค์ปลายทางและนำทาง เช่น การสามารถใช้รูปประโยค present simple tense เพื่อบรรยายเหตุการณ์ประจำวันได้ จุดประสงค์ปลายทาง คือ สามารถใช้รูปประโยคใน present simple tense ได้ถูกต้อง ส่วนจุดประสงค์นำทางก็คือ การเรียนรู้คำศัพท์ และการจับใจความเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนอ่านได้

ขั้นที่ 2 เริ่มต้นการสอนคือ ครูได้เสนอประโยคตัวอย่างที่เป็นทั้งตัวอย่างทางบวกและทางลบ โดยจะนำเสนอตัวอย่างทางบวกก่อน เพื่อให้นักเรียนได้ทำการสังเกตเกี่ยวกับตัวอย่าง ว่าในประโยคตัวอย่างที่เป็นตัวอย่างทางบวกมีอะไรเป็นลักษณะร่วมกันอยู่ แล้วจึงเสนอตัวอย่างที่เป็นตัวอย่างทางลบ เพื่อให้สังเกตว่า ตัวอย่างทางลบมีคุณลักษณะอะไรที่ต่างจากตัวอย่างทางบวก ให้นักเรียนแต่ละคนตั้งข้อสังเกตโดยอาจบันทึกลงในสมุดหรือกระดาษที่แจกให้

ขั้นที่ 3 ครูจะสุ่มเรียกนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ให้บอกกฎเกณฑ์ที่นักเรียนสังเกตได้จากตัวอย่าง จนกว่านักเรียนจะได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นการประเมินความเข้าใจ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ครูเสนอตัวอย่างใหม่ที่มีทั้งตัวอย่างทางบวกและตัวอย่างทางลบ สุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบว่า ประโยคตัวอย่างเหล่านี้เป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบ โดยให้บอกเหตุผลในการตอบเป็นการทดสอบว่านักเรียนเข้าใจในมโนทัศน์ถูกต้องหรือไม่ และหลังจากนั้นจะให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดเพื่อจะได้ตรวจสอบเป็นรายบุคคลว่ามีความเข้าใจมโนทัศน์ที่สอนหรือไม่

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการสอนโดยการเสนอตัวอย่างกับการสอนปกติตามแนวทางการสื่อสาร ผู้วิจัยขอเสนอตารางเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ข้อแตกต่าง
<p>1. ชั้น warm-up</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทักทายนักเรียน - ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับกริยาที่เรียนจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา 	<p>1. ชั้น warm-up</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทักทายนักเรียน - ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับกริยาที่เรียนจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา 	ไม่มีข้อแตกต่าง
<p>2. ชั้นเสนอเนื้อหา</p> <p>นักเรียนได้รับการเสนอตัวอย่างรูปประโยคทางบวกและทางลบ ดังนี้</p> <p>2.1 ครูจะเริ่มต้นด้วยการเสนอตัวอย่างทางบวก 1 ตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนสังเกต จากนั้นจะเสนอตัวอย่างทางลบ 1 ตัวอย่างสลับไปเรื่อย ๆ</p> <p>2.2 ในขณะที่ครูเสนอตัวอย่างครูจะสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนไปด้วยว่านักเรียนได้สังเกตว่าตัวอย่างทางบวกที่เสนอให้มีคุณลักษณะร่วมกันอย่างไร และคุณลักษณะของตัวอย่างทางบวกและทางลบต่างกันอย่างไร จากการสุ่มเรียกนักเรียนจากกลุ่มสูง ปานกลาง ต่ำ</p> <p>2.3 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จากการหึ่งคำอธิบายของเพื่อน</p> <p>2.4 นักเรียนสามารถสรุปกฎเกณฑ์การใช้กริยาใน tense นั้น ๆ</p>	<p>ชั้นเสนอเนื้อหา</p> <p>นักเรียนเรียนรู้อันที่ศนภาษาอังกฤษตามแนวทางดังต่อไปนี้</p> <p>2.1 ครูอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.2 ครูยกตัวอย่างประโยคที่ต้องการตามหลักไวยากรณ์จากเนื้อเรื่องที่เรียน</p> <p>2.3 ครูเรียกนักเรียนโดยการสุ่มให้ตอบคำถาม</p>	<p>กลุ่มทดลองจะถูกกระตุ้นให้ใช้ความสังเกตประโยคตัวอย่างมากขึ้น เนื่องจากต้องหาคุณลักษณะที่ต่างกันของตัวอย่างทางบวกและทางลบจนสามารถสรุปกฎเกณฑ์ได้</p> <p>กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยการหึ่งคำอธิบายตัวอย่างประโยคทางบวกเพียงอย่างเดียวและสรุปถึงโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์</p>
<p>3. ชั้นฝึกหัด</p> <p>นักเรียนสามารถแยกแยะประโยคตัวอย่างใหม่ที่เสนอให้ได้ว่าตัวอย่างใด</p>	<p>3.ชั้นฝึกหัด</p> <p>นักเรียนทำแบบฝึกหัดในใบงานที่ได้รับแจก</p>	นักเรียนในกลุ่มทดลองจะได้ตรวจสอบความเข้าใจในทัศนเกี่ยวกับไวยากรณ์ว่าถูกต้องหรือไม่ ขณะที่

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ข้อแตกต่าง
เป็นตัวอย่างทางบวกหรือตัวอย่างใด เป็นตัวอย่างทางลบ	นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจคำตอบ	กลุ่มควบคุมจะได้รับการตรวจสอบ ด้วยการทำแบบฝึกหัด
4. ชี้นำไปใช้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดในใบงานได้ ถูกต้อง	4. ชี้นำไปใช้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง	ไม่มีข้อแตกต่าง

ตัวอย่างของแผนการสอนอยู่ในภาคผนวก

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ระยะเวลาการก่อนการทดลอง

4.1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากทางบัณฑิตวิทยาลัยไปยังโรงเรียนเพื่อติดต่อ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบทดสอบและแผนการสอนว่ามีความตรงตามเนื้อหาหรือไม่

4.1.2 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 โรงเรียนที่จะ
ขอความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือและแผนการสอน และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.1.3 นำเครื่องมือซึ่งได้แก่ แบบทดสอบจำนวน 2 ฉบับ คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ
และแบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ไปทดลองตามวันและเวลาที่กำหนดไว้กับ
ทางโรงเรียน

4.1.4 นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 และ 1/8 โรงเรียน
ป้อมนาคราชสหวิทยาเขต ตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2542 โดยทดลองสอนสัปดาห์ละ 2 วัน ดังนี้

ห้อง ม.1/5 วันอังคาร เวลา 14.40-15.30 น.

วันพุธ เวลา 09.20-10.10 น.

ห้องม. 1/8 วันพุธ เวลา 08.30-09.20 น.

วันศุกร์ เวลา 14.40-15.30 น.

4.2 ระยะเวลาดำเนินการทดลอง

ดำเนินการสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตามตารางการสอน มีจำนวนการสอน 16 ครั้ง ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ดังนี้

4.2.1 ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนก่อนการทดลองสอน

4.2.2 ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนในกลุ่มทดลองฟังถึงกระบวนการเรียนรู้จากการเสนอ

ตัวอย่างทางบวกและทางลบ

4.2.3 ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองฝึกกระบวนการนี้ในแผนการสอนที่ 1 ว่าจะมี ขั้นตอนในการสร้างกฎเกณฑ์ของตนเองขึ้นมาได้โดย

- ผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างทางบวกที่ละตัวอย่าง ให้นักเรียนเรียนสังเกต คุณลักษณะของตัวอย่างทางบวก
- ผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างทางลบทีละตัวอย่าง โดยในครั้งนี้นักเรียนจะต้องเปรียบเทียบตัวอย่างทางบวกและทางลบว่ามีลักษณะต่างกันอย่างไร
- เมื่อนักเรียนได้ตั้งข้อสมมติฐานใดๆ ในใจถึงหลักเกณฑ์ของมันที่คนนั้นแล้ว ผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างใหม่ ให้นักเรียนบอกให้ได้ว่าประโยคที่เห็นเป็นประโยคที่ถูกต้อง และมีหลักเกณฑ์ใดในการตัดสิน
- นักเรียนสามารถสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
- ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามตารางกิจกรรมที่กำหนดดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางกิจกรรมการเรียนการสอน

สัปดาห์ที่	คาบที่	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	หมายเหตุ
-	-	สอบ Pretest	
1	1	Blackmail (จากหนังสือ Trio 1 : 71 - 72)	ขั้นฝึกการใช้รูปแบบเสนอตัวอย่าง
	2	นักเรียนสามารถระบุได้ว่าคำใดในประโยคจากเนื้อเรื่องเป็นคำกริยา	
	3.	สามารถระบุคำกริยาช่วยและกริยาแท้	
	4	Reptile Exhibition (จากหนังสือ Trio 1)	ขั้นทดลอง
2	1	Present Simple Tense : ประโยคบอกเล่า กริยาช่อง 1 หรือ กริยาช่อง 1 เติม s	

ลำดับที่	คาบที่	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	หมายเหตุ
	2	Present Simple Tense : ประโยคบอกเล่า กริยาช่อง 1 ที่เติม es	
	3.	Present Simple Tense : ประโยคปฏิเสธ การใช้กริยา do, does และกริยาช่วยตัวอื่น	
	4.	Present Simple Tense : ประโยคคำถาม การใช้กริยา Do, Does และกริยาช่วยตัวอื่น	
3	1	How are you getting there (หนังสือ Compass 1)	
	2	Present Continuous Tense : ประโยคบอกเล่า การใช้ is, am, are + v- ing	
	3	Present Continuous Tense : ประโยคบอกเล่า ข้อยกเว้นคำกริยาที่เติม ing	
4	4.	Present Continuous Tense : ประโยคปฏิเสธ การเติม not หลัง is, am , are	
	1.	Present Continuous Tense : ประโยคคำถาม	
	2.	Let's go to the zoo, (Read and Write 1)	
	3.	Future Simple Tense : ประโยคบอกเล่า การใช้ will , shall	
-	4.	Future Simple Tense : ประโยคปฏิเสธ การใช้ will not, shall not และรูปย่อ Future Simple Tense : ประโยคคำถาม การใช้ Will, Shall	
	-	Posttest	

4.3 ระยะเวลาดำเนินการหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบ
ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/for Window 7.5)

การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ

5.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

5.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (two-way analysis of variance) ของคะแนนจากการสอบก่อนและหลังการทดลอง และถ้ามีความแตกต่างถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé

5.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละระดับผลการเรียน ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอบ ใช้ค่า t-test independent

5.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองแยกเป็นระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยค่า t-dependent

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษในเรื่องการใช้รูปกริยาใน Present Simple Tense, Present Continuous Tense และ Future Simple Tense โดยการใช้วิธีเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบเพื่อให้นักเรียนได้สรุปกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง และวิธีการปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางทั้งก่อนและหลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการเซฟเฟ
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่า-t-independent
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองในแต่ละระดับผลการเรียนก่อนและหลังการสอบด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่าง t-dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะใช้จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนคาบที่สอน (ไม่ต่ำกว่า 13 คาบ) และได้รับการทดสอบทั้งก่อนและหลังการทดลอง มีจำนวนนักเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

ระดับผล การเรียน	จำนวนนักเรียน					
	จากการจัดกลุ่มตัวอย่าง		ที่มีข้อมูลครบ		ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	
	กลุ่ม ทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่ม ทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่ม ทดลอง	กลุ่มควบคุม
สูง	10	9	9	9	9	9
ปานกลาง	12	14	12	12	12	12
ต่ำ	18	15	15	15	15	15

การวิเคราะห์ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	นักเรียน							
	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สูง	13.78	7.65	21.11	7.04	12.11	4.86	16.22	4.66
ปานกลาง	10.42	4.01	11.25	1.82	12.75	3.77	12.83	2.76
ต่ำ	12.07	3.24	13.8	2.6	11.40	3.57	13.53	2.62
รวม	11.94	4.93	14.78	5.48	12.03	3.92	13.97	3.45

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบครั้งหลังของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบครั้งแรก เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนเหล่านี้

ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนสอบครั้งแรกของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบเพื่อวัดความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่จะสอนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยจึงนำคะแนนสอบครั้งแรกนี้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (two way analysis of variance) เพื่อดูว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้พื้นฐานต่างกันหรือไม่ ดังปรากฏในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเรเลนอตัวอย่าง และวิธีการปกติ และความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลหลัก	3	22.34	7.45	.327
ระหว่างวิธีการสอน	2	1.14	1.41	.000
ระหว่างระดับผลการเรียน	1	22.34	11.17	.56
ปฏิสัมพันธ์				
วิธีการสอน X ระดับผลการเรียน	2	48.38	24.19	1.21
ผลความแปรปรวนในส่วนที่อธิบายได้	5	70.84	14.17	.71
ความแปรปรวนในส่วนที่เหลือ	66	1316.14	19.94	
รวม	71	1386.97	19.54	

ผลจากตารางที่ 9 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองนั้น ความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของระดับผลการเรียน วิธีสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนและวิธีการสอน ค่า F วิฤฤฤ (F_{1,66} = 3.99), ค่า F วิฤฤฤ (F_{2,66} = 3.14) แสดงว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามระดับผลการเรียน มีความรู้พื้นฐานไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบคะแนนสอบครั้งแรกกับคะแนนสอบครั้งหลังของผู้เข้ารับการทดลองแต่ละกลุ่ม จำแนกตามระดับผลการเรียน

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนจนเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้ทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบครั้งแรกและครั้งหลังของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม จำแนกตามระดับผลการเรียน

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนระหว่างกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีปกติ และความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลหลัก	3	501.69	167.23	12.54*
ระหว่างวิธีการสอน	2	24.44	24.44	1.83
ระหว่างระดับผลการเรียน	1	477.25	238.63	17.89*
ปฏิสัมพันธ์				
วิธีการสอน X ระดับผลการเรียน	2	111.45	55.73	4.18*
ผลความแปรปรวนในส่วนที่อธิบายได้	5	600.38	120.08	9.00*
ความแปรปรวนในส่วนที่เหลือ	66	880.49	13.34	
รวม	71	1480.28	20.89	

$p^* < .05$

จากตารางที่ 10 ปรากฏความแตกต่างระหว่างวิธีการสอนค่า F ที่คำนวณได้ 1.83 น้อยกว่าค่า F ในตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างกับวิธีปกติไม่มีความแตกต่างกัน

ความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียน ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ 17.89 มากกว่าค่า F ในตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความแตกต่างกัน ซึ่งจะได้้นำค่าเฉลี่ย

คะแนนความเข้าใจในทัศนระหว่าง 2 กลุ่ม ไปเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ ในตารางที่ 11 และ จะเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียนที่อยู่ในแต่ละระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำของ นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในตารางที่ 12

ปฏิกริยาร่วม ค่า F ที่คำนวณได้ 4.18 มากกว่าค่า F ในตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05 แสดงว่า ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างกับกลุ่มที่เรียน ด้วยวิธีการปกติ มีความแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อนำไปวาดรูปกราฟจะได้ดังภาพที่ 3

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ระหว่าง กลุ่มระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างและวิธี ปกติ

ระดับผลการเรียน	ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ						
	21.11	11.25	13.80	16.22	12.83	13.53	
สูงเสนอตัวอย่าง	21.11	-	9.86*	7.31*	4.89	8.28*	7.58*
ปานกลางเสนอตัวอย่าง	11.25	-	-2.55	-4.97	-1.58	-2.28	
ต่ำเสนอตัวอย่าง	13.80	-	-	-2.42	0.97	0.27	
สูงปกติ	16.22	-	-	-	3.39	2.69	
ปานกลางปกติ	12.83	-	-	-	-	0.70	

$p^* < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับ ผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างและ วิธีปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($_{.05} F_{5,66} = 2.36$) 4 คู่ ดังนี้ กลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างมี ความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางและกลุ่มที่มีระดับผล การเรียนต่ำที่เรียนด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง

กลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างมีความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มกลางและกลุ่มต่ำที่เรียนด้วยวิธีการปกติ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

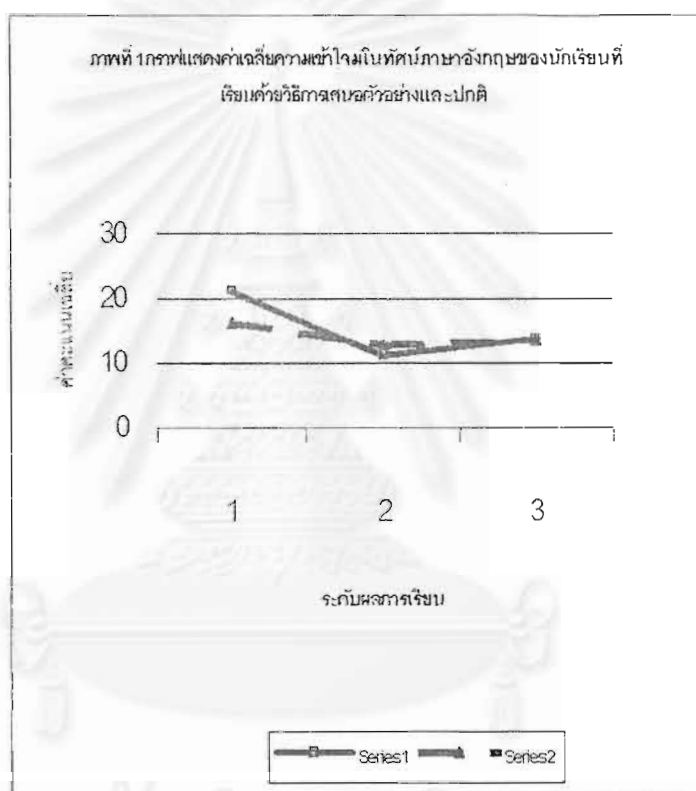
ระดับผลการเรียน	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
สูง	9	21.11	7.04	9	16.22	4.66	1.74
ปานกลาง	12	11.25	1.82	12	12.83	2.76	-1.66
ต่ำ	15	13.80	2.60	15	13.53	2.62	0.28
รวม	36	14.78	5.48	36	13.97	3.45	0.75

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงและต่ำของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระดับสูงและต่ำ โดยมีค่าที่สูงกว่าเท่ากับ 4.89 และ .33 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางของกลุ่มทดลองจะต่ำกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.58 ระดับที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากที่สุดคือ ระดับผลการเรียนสูง ซึ่งค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุมถึง 4.89

ค่าคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ปรากฏว่า กลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มปานกลางและต่ำเท่ากับ 9.86 และ 7.31 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า กลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มปานกลางและต่ำเท่ากับ 3.39 และ 2.69 ตามลำดับบนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีระดับผลการเรียนสูงมีค่าสูงแสดงว่ามีการกระจายภายในกลุ่มสูง ส่วนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีระดับผลการเรียนปานกลางและต่ำ นั้นมีค่าน้อยและมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงว่ามีการกระจายภายในกลุ่มน้อย

ภาพที่ 3 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนของนักเรียนและวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอดตัวอย่างและวิธีปกติ ต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ระดับผลการเรียน 1 = ผลการเรียนสูง 2= ผลการเรียนปานกลาง 3= ผลการเรียนต่ำ
series 1 = กลุ่มทดลอง series 2 = กลุ่มควบคุม

จากกราฟพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอดตัวอย่างและวิธีปกติ กับระดับผลการเรียนของนักเรียนต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูงที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีเสนอดตัวอย่างจะมีความเข้าใจในทัศนสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูงที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีปกติ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลทางการเรียนระดับสูง

	คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ		
	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	13.78	7.65	9.6*
หลังการทดลอง	21.11	7.04	

$$p^* < .05 (.05t_{16} = 1.746)$$

ตารางที่ 13 แสดงว่า หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนสูง มีความเข้าใจในทัศนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีระดับผลทางการเรียนปานกลาง

ประเภทการเรียน	คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ		
	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	10.42	7.65	0.67
หลังการทดลอง	11.25	1.82	

ตารางที่ 14 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนปานกลาง มีความเข้าใจในทัศนไม่สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีระดับผลการเรียนต่ำ

	คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ		
	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	12.07	3.24	1.22
หลังการทดลอง	13.8	2.6	

ตารางที่ 15 แสดงว่า หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีระดับผลการเรียนต่ำ มีความเข้าใจในทัศนไม่สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลของการสอนตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างที่มีต่อการเรียนรู้ในทัศนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน ตลอดจนปฏิบัติตามพันธะระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนเรียนมโนทัศน์ภาษาอังกฤษในเรื่อง การใช้รูปกริยาให้ถูกต้องตามกาล (Tense) และรูปประโยค แล้วทดสอบความเข้าใจในทัศนทั้งก่อนและหลังการทดลอง หลังจากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาหาค่าสถิติพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนตลอดจนทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ของค่าสถิติพื้นฐาน จากผลการหาค่าสถิติพื้นฐานจากการทดลอง และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสถิติพื้นฐานดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

สมมติฐานที่ 1 "หลังการทดลอง คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ"

ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนตามปกติ แสดงว่าวิธีการสอนแบบเสนอตัวอย่างและแบบปกติ มีประสิทธิภาพทำให้เกิดผลการเรียนรู้ในทัศนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดลองนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่หนึ่ง แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นางสาวนวรรตน์ ศิริโชติ (2521: 32) ซึ่งเปรียบเทียบวิธีการสอนมโนทัศน์ด้วยวิธีอุปมานและอนุมาน และสมพร มันทนานุชาติ (2527) การเสนอภาพถ่ายที่ต่างกันในเรื่องที่สอนมโนทัศน์ ผลคือนักเรียนมีผลความเข้าใจในทัศนที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างและวิธีปกตินั้น มีการเรียงลำดับขั้นตอนที่แตกต่างกัน แต่เนื้อหาที่สอนจะได้ครบถ้วนเท่ากัน ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยจะเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของมโนทัศน์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนก่อน แล้วจึงตามด้วยตัวอย่างของมโนทัศน์ จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัด ส่วนวิธีการสอนมโนทัศน์ด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง ผู้สอนจะให้ตัวอย่างทางบวกและทางลบแก่นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสังเกตลักษณะร่วมของตัวอย่างทางบวก และลักษณะที่ต่างออกไปของตัวอย่างทางลบ เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถสรุปกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเองและทดสอบว่ากฎเกณฑ์ที่นักเรียนค้นพบนั้น ถูกต้องหรือไม่ โดยการให้นักเรียนได้ระบุตัวอย่างใหม่ที่พบว่าใช่หรือไม่ใช่ในทัศนที่ศึกษา ซึ่งวิธีการทั้งสองวิธีนั้นทำให้นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านมโนทัศน์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 วิธี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Shih (1991) และ Bryant (1992) ซึ่งได้ทดลองสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีใหม่มาใช้แทนวิธีปกติ ปรากฏว่า ประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างกัน โดย Shih ได้สรุปว่า เนื่องจากวิธีการเดิมนั้นเป็นวิธีการที่นักเรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว จึงทำให้รู้สึกว่าเรียนรู้ได้ง่าย และไม่เกิดความรู้สึกคับข้องใจ

2. ในการเรียนรู้มโนทัศน์ด้วยวิธีเสนอตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยจะต้องเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบให้กับนักเรียน ถึงแม้ Gagne (1985: 117) จะได้สรุปจากผลสำรวจงานวิจัยของ Tennyson Park (อ้างถึงใน Gagne 1985 : 117) ว่า ตัวอย่างทางบวกและตัวอย่างทางลบนั้น จะทำให้เกิดความเข้าใจมโนทัศน์โดยสมบูรณ์ (full understanding) แต่จากการวิจัยนี้พบว่า คะแนนความเข้าใจมโนทัศน์จาก การสอนทั้ง 2 วิธีนั้นไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับผลจากการตีความตัวอย่างทางลบผิดไป ดังนั้นแทนที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจมโนทัศน์ที่เรียนได้สมบูรณ์ กลับทำให้เกิดความเข้าใจผิด ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แวนฮามินะห์ เป๊ะเฮาะฮีเล (2530 : 59) , บังอร ภาวภิรมย์ขวัญ (2518) และผลการวิจัยของ Hovland และ Weiss (อ้างถึงใน บังอร ภาวภิรมย์ขวัญ ,2518) และ Regier(1992) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่เรียนมโนทัศน์จากตัวอย่างทางบวกเพียงอย่างเดียวจะเรียนรู้มโนทัศน์ได้ดีกว่าเมื่อเรียนมโนทัศน์จากตัวอย่างทางบวกและทางลบรวมกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 “หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง จะมีคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง”

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีความเข้าใจ

มโนทัศน์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนด้วยวิธีปกติในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การที่กลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์ไม่แตกต่างจากวิธีการปกติ เนื่องจากในกระบวนการเรียนรู้มโนทัศน์นั้น เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ด้วยวิธีการค้นพบ (discovery learning) ซึ่งวิธีการเรียนคือ

1. เมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลจากการเสนอตัวอย่าง นักเรียนจะต้องมีการกำหนดวิธีการที่จะจัดการกับข้อมูล โดยการตั้งสมมติฐานว่ามโนทัศน์ที่จะเรียนคือเรื่องใด
2. นักเรียนจะต้องทดสอบว่าสมมติฐานของนักเรียนถูกต้องหรือไม่ ด้วยการสังเกตคุณลักษณะของตัวอย่างทั้งทางบวกและทางลบที่ผู้วิจัยเสนอให้
3. นักเรียนจะต้องสรุปกฎเกณฑ์จากการทดสอบสมมติฐานนั้น

ในแต่ละขั้นตอนของวิธีการเรียนรู้แบบเสนอตัวอย่างนี้ นอกเหนือจากพื้นฐานความรู้ ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ คือ

1) ตัวอย่างที่ใช้ในการเสนอ ซึ่ง Woolfolk (1995 :321) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ถึงแม้ว่าการเตรียมตัวอย่างจะดีอย่างไร แต่นั่นไม่ใช่สิ่งประกันว่าจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับงานของ Heim และ Scholnick ที่เสนอถึงการผลิตผลของตัวอย่างทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเกิดจากความบกพร่องด้านความจำและการตีความข้อมูลผิด

2) ตัวนักเรียน เนื่องจากวิธีการเรียนนี้นักเรียนจะต้องมีความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ การตั้งสมมติฐานที่สมเหตุสมผล และต้องมีความสนใจที่ต่อเนื่อง ซึ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองอาจมีความสามารถในด้านต่างๆ เหล่านี้ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความเข้าใจมโนทัศน์ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม

ทั้งนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในระยะแรกของการสอนตามแนวการสอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากนัก แต่เมื่อนักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับวิธีการนี้จึงมีการตอบสนองมากขึ้น และนักเรียนในกลุ่มทดลองจะมีความสนใจเนื้อหาวิชามากกว่าเมื่อสอนด้วยวิธีปกติ

สมมติฐานข้อที่ 3 “หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง”

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หลังการทดลอง นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง

ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การที่กลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในทัศนไม่สูงกว่าวิธีการปกติ เนื่องจากในกระบวนการเรียนด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง องค์ประกอบหนึ่งคือ ความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง จะมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ระดับผลการเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความรู้เดิมของนักเรียนในกลุ่มทดลองนั้นต่ำ การเรียนความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นไป ทำให้ไม่สามารถเข้าใจได้มากขึ้นจนเกิดความแตกต่าง โดยเฉพาะมโนทัศน์ภาษาอังกฤษที่ใช้สอนนี้เป็นเรื่องกาล ซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้มโนทัศน์ที่ยากนักเรียนจะต้องมีความสามารถสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายของ Klausmeier และคณะ (1968) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนมโนทัศน์ที่ยากนักเรียนจะต้องมีความสามารถในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 4 “หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ”

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การที่กลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในทัศน์ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม เนื่องขั้นตอนในการเรียนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างมีดังต่อไปนี้

1. ก่อนการเรียนผู้วิจัยจะศึกษาและเลือกมโนทัศน์ที่ต้องการสอน และกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการสอน พร้อมทั้งเตรียมตัวอย่างทางบวกและทางลบ
2. ก่อนการเรียนผู้วิจัยแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และจะให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนมโนทัศน์ เช่น คำกริยา
3. ผู้วิจัยจะแนะนำวิธีการเรียนว่านักเรียนจะต้องศึกษาตัวอย่างที่ได้รับ โดยตัวอย่างจะมีทั้งทางบวกและทางลบ ในขณะที่ศึกษาให้นักเรียนตั้งสมมติฐานว่ามโนทัศน์ที่จะเรียนคือเรื่องใด นักเรียนจะต้องทดสอบว่าสมมติฐานของนักเรียนถูกต้องหรือไม่ ด้วยการสังเกตคุณลักษณะของตัวอย่างทางบวกว่ามีลักษณะใดร่วมกันบ้าง และมีลักษณะใดที่ตัวอย่างทางลบมีแต่ตัวอย่างทางบวกไม่มี
4. ผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างให้นักเรียนดูทีละตัวอย่าง โดยเสนอตัวอย่างทางบวกก่อน แล้วจึงเสนอตัวอย่างทางลบ แต่การเสนอจะเป็นในลักษณะสุ่ม คือต่อไปอาจเป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบก็ได้
5. ในขณะที่นักเรียนศึกษาตัวอย่าง ผู้วิจัยจะสุ่มเรียกนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกันให้อธิบายเกี่ยวกับคุณลักษณะของมโนทัศน์ที่นักเรียนสังเกตได้จากการเสนอตัวอย่าง
6. นักเรียนจะต้องทดสอบว่าสมมติฐานของนักเรียนถูกต้องหรือไม่ ด้วยการสังเกตคุณลักษณะของตัวอย่างทั้งทางบวกและทางลบที่ผู้วิจัยเสนอให้ ผู้วิจัยจะให้ผลย้อนกลับ
7. นักเรียนจะช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์มโนทัศน์ที่เรียน
8. มีการประเมินผลความเข้าใจมโนทัศน์ โดยผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างใหม่ เพื่อให้นักเรียนระบุว่าตัวอย่างนี้เป็นหรือไม่เป็นมโนทัศน์

จากขั้นตอนในการเรียนรู้มโนทัศน์ภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างพบว่า ในการใช้วิธีสอนนี้ นักเรียนจะเป็นผู้หาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำนั้น ความสามารถของนักเรียนยังมีจำกัด ซึ่งลักษณะการเรียนแบบนี้ นักเรียนจะต้องมีความสามารถอื่นๆ สูง ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีระดับผลการเรียนต่ำมีคะแนนความเข้าใจ

มโนทัศน์ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่มีผลการเรียนระดับต่ำเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Corno & Snow (1986); Slavin, Karweit, & Madden (1989 อ้างถึงใน Woolfolk, 1995 : 134)

สมมติฐานข้อที่ 5 “คะแนนความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่ เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ”

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนระดับสูงเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีคะแนนความเข้าใจ มโนทัศน์ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีเสนอตัวอย่างนั้นมีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์ธรรมชาติของมโนทัศน์ ซึ่ง Louvet (1988) ได้เสนอกลยุทธ์ 3 แบบในการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งในที่นี้จะกล่าวเพียงอย่างเดียวเนื่องจากเป็นวิธีที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ วิธีแบบรับ (reception strategy) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะแนะแนวทางในการเรียนรู้มโนทัศน์ด้วยวิธีนี้ พร้อมทั้งจัดเตรียมหาตัวอย่างทางบวกและทางลบ
2. ผู้วิจัยเสนอตัวอย่างทางบวกแก่นักเรียน 1 ตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ว่ามีคุณลักษณะอย่างไร ต่อมาผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างทางลบ 1 ตัวอย่าง ให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในตัวอย่างทางลบมีอะไรที่ตัวอย่างทางบวกไม่มี โดยผู้วิจัยจะคงตัวอย่างเดิมไว้ตลอดการทดลอง และผู้วิจัยจะเสนอตัวอย่างทั้งทางบวกและทางลบสลับกันจนกว่าจะหมดตัวอย่างที่เตรียมไว้
3. นักเรียนจะวิเคราะห์คุณลักษณะและสรุปกฎเกณฑ์ไว้
4. ผู้วิจัยจะประเมินด้วยการให้นักเรียนระบุตัวอย่างใหม่ว่าเป็นตัวอย่างทางบวกหรือทางลบของมโนทัศน์

วิธีการเรียนดังกล่าว นักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมตลอดการเรียน โดยต้องเป็นผู้สังเกตหากฎเกณฑ์ และได้ประเมินความเข้าใจของตนเองในทันที ทำให้เกิดความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัยจึงปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนระดับสูงจึงมีคะแนนความเข้าใจมโนทัศน์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

สมมติฐานข้อที่ 6 “คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง ที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ”

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษหลังการทดลองไม่สูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง โดยนักเรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้เองนั้น นักเรียนจะต้องศึกษาด้วยกระบวนการที่กล่าวข้างในการอธิบายสมมติฐานที่ 5 ซึ่งถ้าหากนักเรียนเรียนมาถึงขั้นสุดท้ายและมีการประเมินผลความเข้าใจของตนเอง ถ้าหากยังไม่เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง จะต้องกลับไปศึกษาตัวอย่างทางบวกและทางลบใหม่อีกครั้งหนึ่ง แต่เนื่องจากในการเรียนครั้งนี้ใช้เวลาในชั่วโมงเรียนซึ่งมีเวลาดำหนดแน่นอน คือ การสอนครั้งละ 50 นาที เมื่อหมดเวลาถึงนักเรียนจะยังไม่เข้าใจก็จำเป็นต้องหยุด ไม่สามารถสอนไปจนเกิดความเข้าใจ แต่การสอนมโนทัศน์ด้วยกระบวนการนี้ต้องใช้เวลามากกว่าวิธีการสอนปกติซึ่งเป็นการอธิบาย การใช้เวลาสอนนานนี้จัดเป็นข้อบกพร่องอย่างหนึ่งของการสอนแบบมโนทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 7 “คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำ ที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ”

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีการเสนอตัวอย่างจะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษหลังการทดลองไม่สูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง นักเรียนเป็นดำเนินการแสวงหาความรู้ นั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้เดิมเพื่อนำความรู้ใหม่ไปเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทัศนที่จะเรียน จึงทำให้มีอุปสรรคในการที่จะแสวงหาความรู้ นอกจากนั้น ในการทดลองครั้งนี้ทำในห้องเรียนจริง ซึ่งมีนักเรียนทั้งระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำอยู่ภายในห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงสามารถเรียนมโนทัศน์ได้เร็วกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ สารากรณ์ (2521: 70), Lester (1971)

และ Piland และ Lemke (1971 : 209-211) ที่ว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะเรียนมโนทัศน์ได้เร็วกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

นอกจากนั้น ในการสุ่มเรียกนักเรียนอธิบายสิ่งที่นักเรียนได้จากการสังเกต เมื่อผู้วิจัยเรียกนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมักสามารถสังเกตได้อย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับของนักเรียนคนอื่นในห้อง เมื่อประเมินผลความเข้าใจนักเรียนคนอื่นๆ ก็จะใช้หลักเกณฑ์เดียวกับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง ทำให้ให้นักเรียนคนอื่นที่ยังไม่เข้าใจไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง และผู้วิจัยเข้าใจว่านักเรียนเกิดความเข้าใจในมโนทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 8 “มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนต่อความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ ”

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนต่อความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเดอเดออย่าง นักเรียนเป็นดำเนินการแสวงหาความรู้ นั้น นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับสูงจะมีความสามารถอื่นๆ ในการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้มโนทัศน์ได้รวดเร็ว และมีคะแนนความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางและระดับต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางและต่ำในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสรวง ปาลวัฒน์ (2529) และตมพร มันทานูชาติ (2527) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะเรียนรู้มโนทัศน์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษของ Rasinski (1985) ที่พบว่า คะแนนการอ่านและเขียนหลังจากที่ผู้สอนได้ฝึกสอนแล้ว นักเรียนกลุ่มสูงจะมีคะแนนผลการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีผลการเรียนระดับกลางและระดับต่ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการสอนตามแนวสื่อสาร ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยวิธีเสนอตัวอย่างกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติ ที่มีต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละระดับผลการเรียน และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนของนักเรียนต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

1. หลังการทดลอง คะแนนความเข้าใจในทัศนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างจะสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ
2. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการแบบปกติในกลุ่มสูง
3. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง
4. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มผลการเรียนต่ำ จะมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ
5. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

6. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลางที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอดัวอย่าง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

7. คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอดัวอย่าง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

8. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (pretest-posttest control group design)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 72 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการสอนในทัศนภาษาอังกฤษของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเสนอดัวอย่างและวิธีปกติ
2. แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเตรียมการก่อนการทดลอง ระยะดำเนินการทดลอง และระยะดำเนินการหลังการทดลอง

1. ระยะเตรียมการก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.2 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปให้กับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

สร้างแผนการสอนและแบบฝึกหัด

1.3 นำเครื่องมือไปทดลองตามวันและเวลาที่กำหนดไว้กับทางโรงเรียน

1.4 นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1/2 และ 1/8 ที่โรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์

2. ระยะดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยทดลองนักเรียนก่อนทำการทดลอง

2.2 ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนฟังถึงกระบวนการเรียนรู้จากการได้รับตัวอย่างทางบวกและทางลบ

2.3 ฝึกให้นักเรียนใช้กระบวนการนี้ในการเรียนรู้ในทัศนที่ครูเสนอให้ โดยครูจะเสนอทีละตัวอย่าง เริ่มจากตัวอย่างทางบวกสลับกับตัวอย่างทางลบ นักเรียนจะต้องสมมติฐานไปเรื่อยๆ จนในที่สุดสามารถเข้าใจกฎเกณฑ์และสรุปเรื่องได้

3. ระยะดำเนินการหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดระยะดำเนินการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบผลความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษทั้งในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/ for windows 7.5) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการทดสอบความเข้าใจก่อนการทดลอง

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (two – way analysis of variance) ของคะแนนจากการสอบก่อนสอบและหลังสอบ และถ้ามีความแตกต่างกันก็ควรระดับนัยสำคัญจึงจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและควบคุมแต่ละระดับผลการเรียนระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอน ใช้ค่าที (t – independent)

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองแยกเป็นระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยค่า ที (t – dependent)

ผลการวิจัย

1. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเล่นตัวอย่าง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีปกติ มีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเล่นตัวอย่าง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการแบบปกติในกลุ่มผลการเรียนสูงมีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเล่นตัวอย่าง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการแบบปกติในกลุ่มผลการเรียนปานกลาง มีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีเล่นตัวอย่าง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการแบบปกติในกลุ่มผลการเรียนต่ำ มีคะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารด้วยวิธีการเล่นตัวอย่าง ในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง มีคะแนนความเข้าใจในทัศนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง ในกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง มีคะแนนความเข้าใจในทัศนของหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสื่อสารด้วยวิธีเสนอตัวอย่างในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ มีคะแนนความเข้าใจในทัศนหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับผลการเรียนที่แตกต่างกันที่มีต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ในระดับเดียวกัน เพื่อตรวจสอบผลการใช้รูปแบบการเสนอตัวอย่างที่ต่างกันไป
2. ควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่างานวิจัยครั้งนี้เพื่อตรวจสอบผลการเสนอตัวอย่าง ไวยากรณ์ในเรื่องอื่นๆ บ้าง
3. ควรมีการศึกษาวิจัยผลการเสนอตัวอย่างกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสนใจ ความจำ และการถ่ายโยง เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. ควรมีการศึกษาวิจัยจำนวนตัวอย่างทางบวกและทางลบที่เสนอ ในการสอนทัศนภาษาอังกฤษว่าควรมีจำนวนเท่าไรจึงจะได้ผลดีที่สุดต่อการเรียนรู้ทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียน
5. ควรมีการศึกษาวิจัยผลของลำดับในการเสนอตัวอย่างทางบวกและทางลบว่า ลำดับในการเสนอนั้นควรจะเสนอตัวอย่างทางบวกก็ตัวอย่างจึงจะเสนอตัวอย่างทางลบ และควรเสนอตัวอย่างทางลบก็ตัวอย่างสลับกันเพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทัศนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะทางด้านการนำไปใช้

ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้วิธีการที่เรียนด้วยวิธีเสนอตัวอย่าง คือ การสังเกต ตั้งสมมติฐาน และสรุปกฎเกณฑ์ เป็นการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นการฝึกให้นักเรียนมีพื้นฐานเป็นผู้มีความคิดเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา วัฒนสุนทร และคณะ. คู่มือภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ประสานมิตร.

จำนงจิต สัตตบงกช และ เจริญ เอียดทอง. แผนการสอน วิชา ภาษาอังกฤษหลัก รายวิชา อ.011-
อ. 012 Discoveries 1. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2541.

ชะอุ่ม วิบูลย์ศรี. มโนทัศน์กับการสอนทักษะทางภาษา. วารสารวิชาการ ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 (พ.ศ. -
มี.ศ. 2520) 35-45

ชัยพร วิชาวุธ. จิตวิทยาฉบับประสบการณ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519
ชูศรี ยินดีตระกูล. การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบค้นพบกับแบบบอกให้รู้ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
วิชาคณิตศาสตร์ที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มี
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2529

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. การสอนความคิดรวบยอดและหลักการ. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์,
2520

นพรัตน์ บุญยัง และ จุฑารัตน์ พึ่งละออง. ประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ฟิลิกส์เซ็นเตอร์

นวรรตน์ ศิริโชติ. ผลของวิธีสอนแบบอุปมาและอนุมานต่อการเรียนมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย,2521

นิพนพิทา กุลชิต. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอว์กับการสอน ปกติ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น,2536

นันทวิทย์ พรวิบูลย์. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวง
มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2536

- บังอร ภาวภิรมย์ชวัลย์. อิทธิพลของตัวอย่างนิมานและนิเศ ที่มีต่อการเรียนรู้สั่งกับ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
.2518
- ปัญญา พรหมซ่า. ผลของการใช้ตัวชี้นำที่เป็นคำในแถบวีดิทัศน์ ที่มีต่อการสร้างมโนทัศน์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .2533
- ประสาธ อิศรปรีดา. ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2521
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ แกรมมี่ จำกัด, 2538
- พัชรพิมล บุญรัมย์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทางกับเรียนโดยใช้การสอนตาม
แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด)
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540
- ไพจิตร สดวกการ. ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539
- มลิวลัย สุขประเสริฐ. ผลของการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ,2535
- รัตนะ บัวสนธ์. ความคิดรวบยอด : แนวคิดและกลวิธีการสอน. สารพัฒนาหลักสูตร 86
(พ.ศ. 2532) 28-31
- ละมัย จันทรโลมา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอร์กับการ
สอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น,2539

วิจัย วังษีใหญ่. การเรียนการสอนและหลักการ. วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 19 ฉบับที่ 3

(ก.ค. - ก.ย. 2532) 17-32

แวอามีนะห์ เปเฮาะอีเล. อิทธิพลของค่านิยมและแบบของการเสนอตัวอย่างที่มีต่อการเรียนรู้
มโนทัศน์ของนักเรียนที่พูดภาษาที่หนึ่งต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2530

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพมหานคร : แพร์พิทยา, 2519

ศึกษาริการ, กระทรวง. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาริการ, 2539

ลมร ยาสาร. ผลของการสอนภาษาไทยโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด ที่มีต่อผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขา วิชาการสอนภาษา ไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537

สามารถ สัมพันธ์รักษ์ และ อาจิม มารีประสิทธิ์. Current English 011-012 (M.1). กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, 2533.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530 . วารสารการวิจัยการศึกษา เล่มที่ 21 ฉบับที่ 3

(พ.ศ. 2534) 80-90

สุภาณี รัชตะประกร. 2517. กายมิตติและไสตมิตติของสิ่งเ้าในการเรียนมโนทัศน์. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534

สุมิตรา อังวัฒน์กุล . การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ .

วารสารครุศาสตร์ (ต.ค. - ธ.ค. 2536) 52-68

สุมิตรา อังวัฒน์กุล . วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

สุมิตรา อังวัฒน์กุล . ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

ภาษาอังกฤษ. วารสารครุศาสตร์ (ม.ค. - มี.ค. 2539) 57-77

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533

เสียง เศษฏศิริพงศ์. Preposition. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา, 2539

สมพร มัทนานุชาติ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเรื่อง "อากาศ" โดยใช้ภาพถ่ายกับภาพ

การ์ตูนประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน.

- วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. การเรียนนวัตศนของนักศึกษาวิทยาลัยครูสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534
- ไสว เลี่ยมแก้ว. บทบาทความคิดอเนกนัยและความคิดเอกนัยในการเรียนรู้ในทัศน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521
- อาริน สระอิตี. ผลการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. แนวหน้า . (5 มีนาคม 2540) หน้า 18
- อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526
- อรอนงค์ สารากรณ์. ผลของวิธีสอนมาตรฐาน ประเภทนวัตศน เพศ และผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนนวัตศน . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520
- เอิกสรวง ปาลวัฒน์. ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการเสนอภาพกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการสร้างนวัตศนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

ภาษาอังกฤษ

- Bellon, Jerry J., Bellon, Elnor C. , Blank Mary Ann, Teaching from Research Knowledge Base. U.S.A. : Macmillan Publishing Company ,1992.
- Blaine, Daniel D., JL. The Effect of Available Instances on Relationship of Memory Ability to Performance A Concept Learning Task. (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item : ED 041724
- Bryant, Barbara (Jean) Patterson. "An Assessment of The Effectiveness Of An Experimental Approach For Teaching Applied English Grammar To Adults In a Public Setting (Adult Learners, ELS.)" . Dissertation Abstract International; Volume: 54-04 Section A, page : 1268
- Bourne, Lyre E., Ekstrand, Bruce R., Dominowski, Roger L. The Psychology of thinking. U.S.A. : Prentice-Hall., Inc. ,1971.
- Bruner, J.S. and others. A Study of Thinking. New York : John Wiley and Sons, Inc, 1959.
- Bryson, Juanita, (1970, Mar, 15). Comparison of Bilingual VS. Single Language Instruction in Concept Learning in Mexican-American Four Year Olds. Journal Announcement: RIE (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item : P-oe-5-85-045
- Carroll, John B. Language and Thought. New Jersey : Prentice-Hall., Inc., 1964
- Correa-Beningfield, Margarkta. On the interaction of prototype and language transfer. (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item : 303040
- De Cecco, J.P. The Psychology of Learning and Instruction. New Jersey : Prentice-Hall., Inc., 1979
- Duan, Doris Weili; Cuvo, Anthony J, (1996, August). Comparison of Prototype and Rote Instruction of English Names for Chinese Visual Characters. Journal of Applied Behavior Analysis (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item : 0021-8855
- Fisher, Cynthia . Structural Limits on Verb Mapping : The Role Of Analogy in Children's Interpretations of Sentences. Cognitive Psychology 31(1996,): 41-81

- Gagne ,R.M. The Condition of Learning. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1985
- Gunter, Mary Alice, Estes Thomas H., Schwab, Jan . Instruction A Models Approach 2nd ed. Boston : Allyn and Bacon ,1995.
- Heim, Stephen V., Scholnick, Ellin Kofskyl. "Some Hypotheses About Negative Instances in Single-Attribute Concept Attainment" The Journal of Experimental Psychology. (1993) Abstract from : Erict. Abstract Item : Ej056379
- Invernizzi Marxcia A., Abouzeid Mary P., Bloodgood Janet W. Integrated Word Study : Spelling, Grammar, and Meaning in the Language Arts Classroom. Language Arts. Vol. 74 Number 3 (1997): 185-192
- Jahnke, John C. , Nowaczyk Ronald H. Cognition. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1998
- Joyce, Bruce R. Attaining concepts The Basic Skills of Thinking . Models of Teaching , pp. 161-178. Boston : Allyn and Bacon , 1972.
- Kausmier, Herbert J. and others. (1968) Strategies and Cognitive Process in Concept Learning. Final report. [On-line]. Winconsin Univ.,Madison. Research and Development Center for Cognitive Learning. (ZQU98320) Abstract from : Eric Abstract Item : ED019719
- Kouchak, Donald P., Eggen Paul, D. Learning and teaching : Research-based methods. 3rd ed. Boston:Allyn and Bacon, 1998
- Lang, Hellmut and the others. Teaching : strategies and methods for student-centered instruction. 3rd ed. Toronto : Harcourt Brace & Company Canada, Ltd. , 1995
- Liao,-Xiaoging. (1996, Dec). Traditiona and Innovation : A New way To Explore a TESOL Method . RIE (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item :FL 023956
- Lefrancois Guy R. Bruner and Piaget : Two Cognitive Theories . Theories of Human Learning U.S.A. : Brooks/Cole Publishing Company, 1995.
- Lester,William ."Bidirectional Paired-Associate Learning, Higher-Order/ Conditioning of Association and Concept Labelling by Dispartae Achievement Group." Dissertation Abstract International; The Humanities and Social Science, 32 (1971) :1915-A

- Louvet , Marie-Cecile . "The Learning Via The Socratic Method : The Use Of The Concept Attainment Model Foreign Language Classes." 052 Guides-Classroom Use Teaching Guides, 150 Speeches, Conference Papers. (Online) Abstract from EBCOHOST : Eric Item : ED 336 938
- Mc Murray, Nancy Lellen. "Elementary School Mathematics; Geometric Concept by Elementary and Middle School EMR Student." Dissertation Abstract International; The Humanities and Social Science, 40 (1974)
- Merrill, M. David. Teaching Concepts: An instructional Design Guide. New Jersey : Educational Technology Publications, Inc. ,1977
- Palermo,David-S and, Parris- Michael. "Ruler Acquisition As A Function Of Number And Frequency Of Exemplar Presentation" The Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. (1971) Abstract from : PsyLit. Abstract Item : 0022-5371
- Piland, J.C., and Lemke, E. "The Effect of Ability Grouping on concept Learning" The Journal of Educational Research 63 (1971) : 209 – 211
- Rasinski, Timothy V and, Deford, Diane E. Learning Within A Classroom Context : First Grades' Conceptions Of Literacy. (Online) Abstract from : ERIC Abstract Item :ED 262393
- Reed, Stephen K. Cognition. New Jersey : Prentice-Hall,. Inc., 1996
- Regier,Terrance Philip. "The Acquisition Of Lexical Semantics For Spatial Terms : A Connectionist Model Of Perceptual. " Dissertation Abstract International; 54-06:3,3191 (1992)
- Shih Leei. "An Experimental method for the teaching of English "Be" sentences with Adjective Prediction To Chinese Students Studying English As A Second Language (Be Sentences) ." Dissertation Abstract International; Volume 53 – 01 Section A page 0059 (1991)
- Shrivastava,-Y-V. "Efficacy Of Concept Attainment Model In Teaching Of English Grammar." Psycho-Lingua. (1995) Abstract from : PsyLit. Abstract Item : 0377-3132

Shumway, Richar J.; and others. "Feature Frequency and Negative Instances In Concept Learning." American Educational Research Journal (1983)

Abstact from : Eric : EJ 289081

Slavin, Robert, E. Educational Psychology : Theory into Practice. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1986

Tennyson, Robert D. "Effect of Negative Instances in Concept Acquisition Using a Verbal Learning Task." (1973). Tech New Nunk 21. (CD-Rom) Abstract from : ERIC

Abstract Item : ED 075990

Willis, Jane, Willis, David. Challenge and Change in Language Teaching. Great Britain: Heinemann English Language Teaching, 1996

Woolfolk, A. E. Educational psychology. 6th ed. Boston: Allyn & Bacon, 1995.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

-รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

-สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

1.1 การวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อ

1.1.1 การหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตร

$$D = \frac{R_H - R_L}{N}$$

D = อำนาจจำแนก

R_H และ R_L = จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงและต่ำ ตามลำดับ

N = จำนวนคนทั้งหมด

1.1.2 ระดับความยากง่าย (Ferguson 1981 : 113) โดยใช้สูตร

ระดับความยากของข้อ i = จำนวนผู้ตอบถูกในข้อ i / จำนวนผู้เข้าสอบ

1.2 การคำนวณหาค่า (Reliability) ของแบบทดสอบซึ่งเป็นแบบความคงที่ภายใน (Internal Consistency)

$$K-R21 \quad r_{tt} = \left\{ \frac{n}{n-1} \right\} \left[1 - \frac{\sum (n - x_i)^2}{ns^2 t} \right]$$

r_{tt} หมายถึง ค่าความเที่ยง

n หมายถึง จำนวนข้อ

\bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ย

$S^2 t$ หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

$$2.1.1 \bar{X} = \frac{\sum X}{N-1}$$

$$2.1.2 \text{ S.D.} = \sqrt{\frac{\sum X^2 - N\bar{X}^2}{N-1}}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย หรือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต

S.D = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมคะแนนทุกคน

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของแต่ละคน

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในทัศนศึกษา
อังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบครั้งหลัง ใช้สถิติ Two-way Analysis of Variance
พร้อมด้วยการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ตารางสูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 2 ตัวประกอบ

Source of variation	Df	SS	MS	F
Row means	r-1	SSR	MSR	$\frac{MSR}{MSE}$
Column means	c-1	SSC	MSC	$\frac{MSC}{MSE}$
Interaction	(r-1)(c-1)	SS(RC)	MS(C)	$\frac{MS(RC)}{MSE}$
Error	rc (n-1)	SSE	MSE	
Total	Rcn-1	SST		

สัญลักษณ์ที่ใช้

$$SST = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \sum_{k=1}^n x_{ijk}^2 - \frac{T_{\dots}^2}{rcn}$$

$$SSR = \frac{\sum_i T_{i\dots}^2}{cn} - \frac{T_{\dots}^2}{rcn}$$

$$SSC = \frac{\sum_j T_{\dots j}^2}{cn} - \frac{T_{\dots}^2}{rcn}$$

$$SSC = \frac{\sum_i \sum_{j=1}^c T_{ij\dots}^2}{n} - \frac{\sum_i T_{i\dots}^2}{cn} - \frac{\sum_j T_{\dots j}^2}{cn} + \frac{T_{\dots}^2}{rcn}$$

$$SSE = SST - SSR - SSC - SS(RC)$$

$\sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \sum_{k=1}^n x_{ijk}^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองทุก ๆ ค่าใน
ทุกกลุ่มตัวอย่าง

$T_{\dots\dots}$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$T_{i\dots\dots}$ = ผลรวมของคะแนนในแถวนี้ทั้งหมด

$T_{\dots j\dots}$ = ผลรวมของคะแนนในคอลัมน์นี้

$T_{ij\dots}$ = ผลรวมของคะแนนในแต่ละ cell

R = จำนวนแถว

C = จำนวนคอลัมน์

N = จำนวนคะแนนแต่ละ cell

2.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-independent)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

2.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-dependent)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

X1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

X2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

N1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

N2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

S_1^2

= ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มทดลอง

S_2^2

= ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มควบคุม

μ = ค่าเฉลี่ยประชากร

X = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ภาคผนวก ข

-ตัวอย่างแผนการสอนในทัศนภาษาอังกฤษ

-แบบฝึกหัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 4 (คาบที่ 1)

เรื่อง การเขียนตามคำบอก

จำนวน 1 คาบ

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ.012)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2542

1. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถฟังบทสนทนา แล้วเขียนเติมคำลงในบทสนทนาได้ถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนเขียนตามคำบอกได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้

bicycle, need, outdoors, thirsty, tomorrow, zoo

3. เนื้อหาสาระ

ใบงาน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ชั้น Warm-up

- นักเรียนดูภาพสัตว์ป่าที่ละชนิด แล้วสามารถบอกชื่อสัตว์เหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษได้
- ครูใช้คำถาม Where do they live? ให้นักเรียนบอกสถานที่ที่สัตว์เหล่านี้อาศัยอยู่

(นักเรียนตอบว่า สวนสัตว์ หรือ zoo)

4.2 ชั้น Presentation

- นักเรียนดูภาพสวนสัตว์ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

Would you like to go to the zoo?

Who do you want to go to the zoo ?

4.3 ชั้น Practice

- นักเรียนศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำ

bicycles (รถจักรยาน), need (ต้องการ), outdoors (กลางแจ้ง), indoors (ในร่ม),

thirsty (กระหายน้ำ), tomorrow (พรุ่งนี้), till (จนกระทั่ง), zoo (สวนสัตว์)

- นักเรียนฟังเทปบทสนทนา Let us go to the zoo. 2-3 ครั้ง แล้วเติมคำลงในช่องว่าง ในกระดาษคำตอบที่ได้รับ

- เมื่อทำเสร็จแล้วให้นำใบงานและกระดาษคำตอบมาส่งที่ครู

4.3 ชั้น Production

- นักเรียนศึกษาคำอ่าน Let us หรือ Let's ว่ามีความหมายอย่างไร

- นักเรียนจับคู่และแต่งประโยคโดยใช้รูปแบบ Let's เพื่อชักชวนเพื่อนให้ไปยังสถานที่ที่ต้องการไป

5. สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ เทปบันทึกเสียง ใบงาน

6. การวัดผลและประเมินผล

จากการเติมคำลงในบทสนทนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Objective 16 Listen and write the words.

LET US GO TO THE (1).....

Bill : What shall we do (2) ?

Jack : I would like to be (3)

I have been indoors all week.

Bill : We could go for a long walk

Do you like to walk ?

Jack : Yes, I do. Where can we go ?

Bill : We could walk to the zoo.

Would you like to do that ?

Jack : All right. But that is a long way.

Can we ride our (4) ?

Bill : O.K. Let us do that.

What time should we leave ?

Jack : We should leave at 6.00 o'clock.

We shall (5) lots of time.

Bill : All right. Let us go at 6 o'clock tomorrow morning.

Don't forget to bring your lunch.

Jack : I won't. I shall bring some water, too.

Bill : That is good. We may get (6)

We should have some water with us.

Jack : I shall see you again tomorrow morning.

Bill : Good-bye till tomorrow.

แผนการสอนที่ 4 (คาบที่ 2)

เรื่อง การอ่านบทสนทนาแล้วสามารถระบุเรื่องที่อ่านได้ จำนวน 1 คาบ

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ.012)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2542

1. สาระสำคัญ

เมื่อนักเรียนอ่านบทสนทนาแล้วสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่อง และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถสรุปบทสนทนาที่อ่านได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

นักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ในหัวข้อ B

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามบทสนทนาได้

3. เนื้อหาสาระ

ใบงานที่ 1

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ชั้น Warm-up

- ทบทวนรูปประโยคการใช้ Let's และคำศัพท์ในคาบเรียนที่แล้ว
- นักเรียนจับคู่แล้วหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม ภายใน 10 นาที
- ครูใช้คำถาม Where do they live? ให้นักเรียนบอกสถานที่ที่สัตว์เหล่านี้อาศัยอยู่

(คำตอบคือ สวนสัตว์ หรือ zoo)

4.2 ชั้น Pre-reading

- นักเรียนจับคู่แล้วหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม ภายใน 10 นาที
- ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้อ่านคำศัพท์ที่ละข้อพร้อมทั้งบอกความหมาย
- แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อฝึกพูดตามบทสนทนา

4.3 ชั้น While-reading

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4 คน ให้ช่วยกันอ่านบทสนทนาในใจและช่วยกันสรุปบทสนทนาที่อ่าน

- นักเรียนตอบคำถามในตอน A เมื่อทำเสร็จแล้วให้นำใบงานและกระดาษคำตอบมาส่งที่

ครู

- นักเรียนศึกษาสำนวนที่อยู่ในบทสนทนาต่อไปนี้

Let us หรือ Let's + กริยาช่องที่ 1

What shall we do tomorrow ?

Would you like to?

Don't forget to

Good-bye until tomorrow.

- นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกแต่งบทสนทนาโดยใช้สำนวนเหล่านี้

5. สื่อการเรียนการสอน

พจนานุกรม ใบงาน

6. การวัดผลและประเมินผล

ตรวจความถูกต้องของแบบฝึกหัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LET US GO TO THE ZOO

Bill : What shall we do tomorrow ?

Jack : I would like to be outdoors .

I have been indoors all week.

Bill : We could go for a long walk

Do you like to walk ?

Jack : Yes, I do. Where can we go ?

Bill : We could walk to the zoo.

Would you like to do that ?

Jack : All right. But that is a long way.

Can we ride our bicycles ?

Bill : O.K. Let us do that.

What time should we leave ?

Jack : We should leave at 6.00 o'clock .

We shall need lots of time.

Bill : All right. Let us go at 6 o'clock tomorrow morning.

Don't forget to bring your lunch.

Jack : I won't . I shall bring some water, too.

Bill : That is good. We may get thirsty .

We should have some water with us.

Jack : I shall see you again tomorrow morning.

Bill : Good-bye till tomorrow.

Vocabulary

would like = อยาก, ต้องการ

could = สามารถ

outdoors = กลางแจ้ง

should = ควรจะ

indoors = ในร่ม

forget = ลืม

go for a walk = ไปเดินเล่น , ไปเที่ยวเล่น
 Good-bye till tomorrow = ลาก่อนจนกว่าจะพบ
 กันในวันรุ่งขึ้น (ใช้สำนวนนี้กล่าวคำอำลาเมื่อมีการนัดหมายกันในวันรุ่งขึ้น)

Comprehension

A. Match the answers under Y with the questions under X. Write only a, b, c, etc. in the blanks.

X	Y
1. What would Jack like to do tomorrow ?	a) They will go to the zoo.
2. Who has been indoors all week ?	b) They will leave at 6 o'clock.
3. Does Jack like to walk ?	c) Jack will bring some water.
4. Where will Jack and Bill go ?	d) They will bring their lunch.
5. How will they go there ?	e) Jack has been indoors all week.
6. What time will they leave ?	f) They will ride their bicycles.
7. What will they need ?	g) Yes, they will .
8. What will they bring ?	h) They will need lots of time.
9. Who will bring water ?	i) Jack would like to be outdoors.
10. Will they get thirsty ?	j) Yes, he does.

B. Match the meanings in column N with the words in column M.

M	N
1. tomorrow	a) place where wild animals are kept.
2. outdoors	b) agree ; all correct
3. zoo	c) many, much
4. bicycles	d) desiring to drink
5. O.K.	e) woods
6. leave	f) cannot keep in the memory
7. lots of	g) in the open air
8. forget	h) meal at noon
9. lunch	i) run away
10. thirsty	j) two-wheeled machine for riding
-

แผนการสอนที่ 4 (คาบที่ 3)

เรื่อง การใช้ Future Simple Tense

จำนวน 1 คาบ

วิชา อ.012 ภาษาอังกฤษหลัก 6

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

1. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถใช้ Future Simple Tense ในการบรรยายแผนการในอนาคต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

สามารถเขียนประโยคบอกเล่าโดยใช้โครงสร้าง Future Simple Tense (จุดประสงค์ที่ 25)

2.2 จุดประสงค์นำทาง

นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำใดเป็นคำกริยาในประโยค

3. เนื้อหาสาระ

3.1 ชื่อเรื่อง Let us go to the zoo

3.2 ไวยากรณ์: Future Simple Tense รูปประโยคบอกเล่า

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

- นักเรียนหาคำกริยาในบทสนทนา และออกมาเขียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบคำตอบว่าคำที่เพื่อนนักเรียนนั้นเป็นคำกริยาหรือไม่
- นักเรียนฟังคำอธิบายวิธีการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์จากตัวอย่างที่ครูเสนอให้
- นักเรียนจะได้รับตัวอย่างทางบวก คือตัวอย่างที่เป็นตัวอย่างของรูปกริยาที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของ Future Simple Tense และตัวอย่างที่ไม่ใช่รูปกริยาของ Future Simple Tense ดังนี้

ประโยคบอกเล่า

Yes	No
I shall come again tomorrow.	He shall come again tomorrow.
He will go to Tak in January	You shall know my son soon.
You will know my son soon.	Thana will is sad.
We shall ask the teacher tomorrow.	The school will closed at 6.00 p.m.
They will go to the hospital at 9.00.	He will going to New York next month.
She will be here in two days.	Ton will has a new car.
Panya will be happy to see the gift.	I shall making tomato soup.
I will give the boy some candies.	Suda will listen to the radio.
We will have an examination next week.	Mana shall visit Ayutthaya next week.
Jib will have a new house next year.	They are will to the Ancient City.

- นักเรียนจะได้เห็นตัวอย่างครั้งละ 1 ตัวอย่าง โดยที่ผู้วิจัยจะลอกกระดาษที่เปิดอยู่ออกทีละประโยค เริ่มจากเสนอตัวอย่างประโยคทางบวกแล้วให้นักเรียนสังเกตว่าประโยคที่อยู่ในช่อง Yes (ใช่) มีลักษณะอะไรบ้างที่เหมือนกัน ต่อจากนั้นจึงเสนอตัวอย่างประโยคทางลบเพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบระหว่างประโยคที่อยู่ในช่อง Yes (ใช่) และ No (ไม่ใช่) ว่ามีลักษณะใดที่แตกต่างกัน สลับกันไปเรื่อยๆ ในระหว่างการสังเกตให้นักเรียนตั้งกฎเกณฑ์ในใจว่า ระหว่างประโยคที่ใช่และไม่ใช่มีกฎเกณฑ์ในการจำแนกอย่างไร โดยเก็บคำตอบไว้กับตนเองก่อน และมีคู่มือครบแล้วผู้วิจัยจะสุ่มเรียกนักเรียนจากกลุ่มสูง ปานกลาง ต่ำ ให้ช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์โดยผู้วิจัยจะยังไม่บอกว่าถูกต้องหรือไม่

- เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของตนเองว่า ถูกต้องหรือไม่ ครูจะสุ่มเรียกนักเรียนแต่ละคนให้ดูตัวอย่างเพิ่มเติมแล้วสามารถจำแนกได้ว่าประโยคใดถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ของ Future Simple Tense และถ้าไม่ใช่หรือไม่ถูกต้องตามเกณฑ์

จะต้องแก้ไขผิดที่ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

We will had a party tomorrow.	(No)
My parents shall go to New Zealand in two weeks.	(Yes)
We shall study French next year.	(Yes)
You will sing a song tonight	(Yes)
Wipa will learn to play tennis next year.	(No)
They will buys a car.	(No)
He will read textbooks tonight	(Yes)
Venus will is sad to lose her car.	(No)
She will run in the park tomorrow.	(Yes)
He will read textbooks tonight.	(Yes)

- เมื่อนักเรียนแต่ละคนตอบให้นักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเป็นผู้ตรวจคำตอบว่าถูกต้องหรือไม่ พร้อมกับบอกเหตุผลด้วยว่าเพราะอะไร

- เมื่อนักเรียนทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้คำกริยาในรูปประโยคบอกเล่าของ Future Simple Tense ว่า มีรูปกริยา I/We shall(will) + infinitive verb และประธานทุกตัวใช้รูปกริยา will

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1

Name Class M.1/.... No. Date

Future Simple Tense

Exercise 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่เห็นว่ากริยาในประโยคถูกต้องตามหลักการ

ใช้ will / shall และเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ใช้กริยาไม่ถูกต้อง

- 1. I shall live in the country in two years.
- 2. He shall fish in Bangpoo next Sunday.
- 3. We shall visit our teacher next week.
- 4. The shop will closed at 12.00 p.m. tomorrow.
- 5. She will cleans her car next Saturday.
- 6. They will go to Paris next holiday ?
- 7. The students will going to class at 8.40 next semester.
- 8. My aunt shall sing very well after she learn to sing with Maneenut.
- 9. The department store will open at 10.00 a.m. tomorrow.
- 10. The bird will flies to the south next month.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอบที่ 4 (คาบที่ 4)

เรื่อง การใช้ Future Simple Tense

จำนวน 1 คาบ

วิชา อ.012 ภาษาอังกฤษหลัก 6

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

1. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถใช้ Future Simple Tense ในการบรรยายแผนการในอนาคต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถเขียนประโยคปฏิเสธและคำถาม โดยใช้โครงสร้าง Future Simple Tense ได้ (จุดประสงค์ที่ 25)

2.2 จุดประสงค์นำทาง

นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำใดเป็นคำกริยาในประโยค

3. เนื้อหาสาระ

3.1 ชื่อเรื่อง Let us go to the zoo

3.2 ไวยากรณ์: Future Simple Tense รูปประโยคปฏิเสธและคำถาม

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

- นักเรียนหาคำกริยาในบทสนทนา และออกมาเขียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบคำตอบว่าคำที่เพื่อนนักเรียนนั้นเป็นคำกริยาหรือไม่
- นักเรียนฟังคำอธิบายวิธีการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์จากตัวอย่างที่ครูเสนอให้
- นักเรียนจะได้รับตัวอย่างทางบวก คือตัวอย่างที่เป็นตัวอย่างของรูปกริยาที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของ Future Simple Tense และตัวอย่างที่ไม่ใช่รูปกริยาของ Future Simple Tense ดังนี้

ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

Yes	No
I shall not come again tomorrow.	I am not be here in one week.
We shan' ll ask the teacher tomorrow.	We not shall go to buy a present.
You will not know my son soon.	You won't gives money to your friend.
She won't be here in two days.	The library will close not until 8.00 p.m.
There won't be any train next week.	
Will they leave home soon?.	Will go Manat to Chieng Mai?
Where shall we go ?	Be there will a lot of snow?
What will Nittaya do?	Will what time they leave?
Shall I open the window?	How they will go to the airport?
Will tner be mangoes next month?ar.	

- นักเรียนจะได้ตัวอย่างครั้งละ 1 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะลอกกระดาษที่ปิดอยู่ออกทีละประโยค เริ่มจากตัวอย่างประโยคทางบวก และสลับกับประโยคทางลบ แล้วให้นักเรียนสังเกตว่าประโยคที่อยู่ในช่อง Yes (ใช่) มีลักษณะอะไรบ้างที่เหมือนกัน และเมื่อให้สังเกตเปรียบเทียบระหว่างประโยคที่อยู่ในช่อง Yes (ใช่) และ No (ไม่ใช่) ว่ามีลักษณะใดที่แตกต่างกัน ให้นักเรียนตั้งกฎเกณฑ์ในใจว่า ระหว่างประโยคที่ใช่และไม่ใช่มีกฎเกณฑ์ในการจำแนกอย่างไร โดยเก็บคำตอบไว้กับตนเองก่อน และเมื่อดูจนครบแล้วผู้วิจัยจะสุ่มเรียกนักเรียนจากกลุ่มสูง ปานกลาง ต่ำ ให้ช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์โดยผู้วิจัยจะยังไม่บอกว่าถูกต้องหรือไม่

- เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของตนเองว่า ถูกต้องหรือไม่ ครูจะสุ่มเรียกนักเรียนแต่ละคนให้ดูตัวอย่างเพิ่มเติมแล้วสามารถจำแนกได้ว่าประโยคใดถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ของ Future Simple Tense และถ้าไม่ใช่หรือไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ จะต้องแก้ที่ผิดที่ใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

I shan't go to Paris again.	(Yes)
Business does not be good next year.	(No)
The weather will not be humid tomorrow.	(Yes)
Wirat and Pramote will not meet you at the clinic.	(Yes)
The meeting will not beginning at 1.00 p.m.	(No)
What does we will like to do ?	(No)
Shall we make a chair for the teacher?	(Yes)
How will Preeda be going to Krabi?	(No)
What time they will have a party?	(No)
What shall we bring when we go to the beach?	(Yes)

- เมื่อนักเรียนแต่ละคนตอบให้นักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเป็นผู้ตรวจคำตอบว่าถูกต้องหรือไม่ เพราะอะไร

- เมื่อนักเรียนทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้คำกริยาในรูปประโยคปฏิเสธของ Future Simple Tense คือ

I / We shall not (shan't) + infinitive verb

He / She / It / You / They will not (won't) + infinitive verb

- รูปประโยคคำถามของ Future Simple Tense คือ

Shall I/we + infinitive verb +

Will he/she/it/you/they + infinitive verb +

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2

Name Class M.1/.... No. Date.....

Future Simples Tense

Exercise 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้เป็น Futuret Simple Tense ที่ถูกต้องตามรูปประโยคดังนี้

A. รูปประโยคคำถาม

1. He'll be back at 2 o'clock.

2. They will spend two months in London.

3. It will last an hour .

4. He will take the children to the beach.

5. We'll meet in front of the teacher.

B. รูปประโยคปฏิเสธ

6. I shall be back in an hour.

7. The weather will be cool tomorrow.

8. He will be able to meet us later.

9. We shall eat in the same restaurant again.

10. You will get tired of the work.

ภาคผนวก ค

-แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

-แบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

-แสดงค่าระดับความยาก (p) , ค่าจำแนก (r)

และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ทั้ง 2 ฉบับ

-คะแนนความเข้าใจในทัศนก่อนและหลังการทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดประสงค์ที่ 2 ฟังประกาศแล้วสามารถรวบรวมข้อมูลและระบรายละเอียดได้

Listen to the TV. announcer and then choose the best answer.

TV ANNOUNCER : Good afternoon! And welcome to Channel 7 -- here are the programmes for this afternoon on 7. First, at 12.10 we have Keela Thieng Wan. It's about football and at 1.10 we listen to music with Phleng Tid Dao. Nang Tass is the next on 7 at 2.40 . At 4.00 Rak Luk Hai Toug Thang. At 5.00 World Ca rtoon Animated, Rorb Ruu. At 5.30 Mani Noppaklao.....

4. Which program starts at 2.40 ? It ' s
- a. Nang Tass b. Phleng Tid Dao c. Mani Noppakhlao d. Rorb Ruu
5. What time is Rorb Ruu ? It ' s
- a. 3.55 b. 4.05 c. 4.55 d. 5.00

จุดประสงค์ที่ 3 ฟังข้อความแล้วสามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟังได้

Listen to the passages and then choose the best answer .

I. Saowanee is my mother's sister. She is

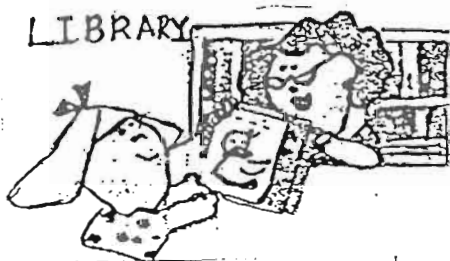
6. a. uncle b. brother c. aunt d. sister

II. Manee is very hungry. She goes to

7. a. the youth club b. the restaurant
c. her friend's house dog d. the swimming pool

III. Suwanan saw the robber in the bank so she

15.

- a. Borrow the book.
- b. Buy the book.
- c. Carry the book.
- d. Send the book.

จุดประสงค์ที่ 11 อ่านข้อความแล้วสามารถเดาความหมายของข้อความจากคำศัพท์ที่สัมพันธ์กัน

Choose the best answer.

16. Peiere's home is not in England. He is a businessman. He comes from France . He is
- a. Frence b. English c. a refugee d. stranger
17. Last holiday, Kevin worked at the restaurant. He took the order and served he food to the customer. He worked as a(n)
- a. actor b. dentist c. a waiter d. doctor
18. My mother has two elder brothers. They are my
- a. cousins b. grandfathers c. nephews d. uncles
19. Manee likes her cat very much. It's dead last night. She is today .
- a. happy b. thirsty c. sad d. sorry

จุดประสงค์ที่ 12 อ่านเรื่องสั้นหรือแผนผังแล้วบอกใจความเรื่องที่อ่าน
Read the passage and TV schedule and choose the best answer.

This is Mana's father. His name is Mr. Mongkon. He is forty years old. He is one hundred and eighty centimeters tall. He weighs about sixty kilos. He works as a pilot. He's got black hair and brown eyes. He is friendly and kind. He works in Bangkok.

20. What is he like? He is
- a. a pilot b. in Bangkok c. friendly d. black hair

21. What does he do? He

- a. is friendly and kind
- b. works in Bangkok
- c. is a pilot
- d. is forty years old.

ITV			
12.30	Business World	3.30	Sai Duan Luk Thung
1.00	Hot Line Entertainment	4.00	News
1.30	Show Ching Champs	4.30	The Stock
3.00	News		Exchange of Thailand
			Roundup

22. Mr. Brown likes to know about the movie. He watches

- a. Hot Line Entertainment
- b. Show Ching Champs
- c. News
- d. Sai Duan Luk Thung

จุดประสงค์ที่ 13 อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้

Read the sentences and put the letter of each sentences in the right order.

<ul style="list-style-type: none"> A. Finally, he wore his best clothes and he waited for his friends. B. First he went to the supermarket and bought food and drink. C. Yesterday Somchai had birthday party. D. Then he came back home and prepared the party. E. Everybody enjoyed themselves at the party.

23. 24. 25. 26. 27.

จุดประสงค์ที่ 14 อ่านข้อความ โฆษณา และข่าว แล้วสามารถย่อสรุป เรื่องหรือ
ข้อความที่อ่าน

Read the advertisements and choose the best answer.

TIFFIN
INDIAN RESTAURANT

We invite you to experience authentic
Indian cuisine prepared by our
experienced Native chefs.

Open Daily: 11.00-15.00 and 18-23.00
2nd Floor, Bel - Aire Princess Hotel
TEL : 253-4300 Ext. 2038,650-3334

PAESANO
ITALIAN RESTAURANT

We are in the Italian Ristorante of
Bangkok. We specialize in very thin
crusted pizza. Our chef has
experience from Canada.

Open Daily : 11.00 A.M.- 2.30 P.M.
96/7 Soi Tonson, Ploenchit

LEE KITCHEN

The Best Chinese Restaurant in
Bangkok 4th Fl. Thaniya Plaza,
Silom T. 231-1018-9

The French Restaurant
AUBERGE DAB -Bangkok-

The first franchise from Paris
658-6222-3 1st FLOOR, Mercury Tower
540 Ploenchit Road.

28. If you want to have Chinese food, you should go to
- a. TIFFIN b. LEE KITCHEN c. PAESANO d. AUBERGE DAB

จุดประสงค์ที่ 15 อ่านออกเสียงคำหรือข้อความที่กำหนดให้ถูกต้อง

Choose the word that is pronounced differently.

29. a. here b. there c. chair d. fair
30. a. fire b. fish c. his d. live
-

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำแนะนำ

1. เมื่อได้รับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษฉบับนี้ขอให้ตรวจดูว่ามีข้อสอบครบหรือไม่ (ข้อสอบมี 7 หน้า จำนวน 30 ข้อ)
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยเขียนคำตอบใส่เฉพาะกระดาษคำตอบเท่านั้น
3. ห้าม นักเรียนขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในตัวข้อสอบหรือแบบวัดนี้
4. เมื่อนักเรียนทำเสร็จหรือหมดเวลาให้ส่งกระดาษคำตอบและคำถามนี้แก่ผู้คุมสอบ
5. ขอให้นักเรียนทำข้อสอบนี้อย่างตั้งใจและเต็มความสามารถ และขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับของนักเรียน)

ทักษะฟัง

จุดประสงค์ที่ 1 ฟังบทสนทนา ข้อความ และพยากรณ์อากาศ แล้วสามารถบอกข้อมูลสำคัญได้

Listen to the tape or teacher and then choose the best answer.

Script 1

1. How old is she ? She is years old.
a. 15 b. 24 c. 52 d.74
2. Where was she born ? She was born in
a. Thailand b. Bangkok c. Nakorn Prathom d. Khon Kaen

Script 2

3. Who wants to go to the youth club? does.
a. Dunk b. JR c. Aunt Mary d. Nobody

จุดประสงค์ที่ 2 ฟังประกาศแล้วสามารถรวบรวมข้อมูลและระบายละเอียดได้

Listen to the TV. announcer and then choose the best answer.

4. Which program starts at 2.40 ? It' s
a. Nang Tass b. Phleng Tid Dao c. Mani Noppakhiao d. Rorb Ruu
5. What time is Rorb Ruu ? It' s
a. 3.55 b. 4.05 c. 4.55 d. 5.00

จุดประสงค์ที่ 3 ฟังข้อความแล้วสามารถคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟังได้

Listen to the passages and then choose the best answer .

6. a. uncle b. brother c. aunt d. sister

7. a. the youth club
 b. the restaurant
 c. her friend's house dog
 d. the swimming pool
8. a. went back home
 b. stopped him
 c. told her friend
 d. phoned the police

จุดประสงค์ที่ 4 ฟังบทสนทนา ข้อความ แล้วสามารถเดาความหมายจากคำศัพท์และ
 ไวยากรณ์และข้อความบ่งชี้ได้

Listen to the tape or teacher and then choose the best answer.

9. a. snack bar b. swimming pool c. youth club d. post office
10. a. hot b. rain c. cloud d. wind
11. a. a b. the c. some d. any

จุดประสงค์ที่ 5 ฟังคำสั่งหรือคำแนะนำแล้วปฏิบัติตามได้

Look at each picture and choose the correct instruction with the picture

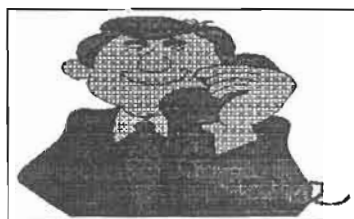
12.

13.

14.

จุดประสงค์ที่ 11 อ่านข้อความแล้วสามารถเดาความหมายของข้อความจากคำศัพท์ที่สัมพันธ์กัน

Choose the best answer.

16. Piere's home is not in England. He is a businessman. He comes from France. He is

- a. Frence b. English c. a refugee d. stranger

17. Last holiday, Kevin worked at the restaurant. He took the order and served he food to the customer. He worked as a(n)

- a. actor b. dentist c. a waiter d. doctor

18. My mother has two elder brothers. They are my

- a. cousins b. grandfathers c. nephews d. uncles

19. Manee likes her cat very much. It's dead last night. She is today.

- a. happy b. thirsty c. sad d. sorry

จุดประสงค์ที่ 12 อ่านเรื่องสั้นหรือแผนผังแล้วบอกใจความเรื่องที่อ่าน

Read the passage and TV schedule and choose the best answer.

This is Mana's father. His name is Mr. Mongkon. He is forty years old. He is one hundred and eighty centimeters tall. He weighs about sixty kilos. He works as a pilot. He's got black hair and brown eyes. He is friendly and kind. He works in Bangkok.

20. What is he like? He is

- a. a pilot b. in Bangkok c. friendly d. black hair

จุดประสงค์ที่ 14 อ่านข้อความ โฆษณา และข่าว แล้วสามารถย่อ สรุป เรื่องหรือข้อความที่อ่าน

Read the advertisements and choose the best answer.

TIFFIN
INDIAN RESTAURANT

We invite you to experience authentic Indian cuisine prepared by our experienced Native chefs.

Open Daily: 11.00-15.00 and 18-23.00
2nd Floor, Bel - Aire Princess Hotel
TEL : 253-4300 Ext. 2038,650-3334

PAESANO
ITALIAN RESTAURANT

We are in the Italian Ristorante of Bangkok. We specialize in very thin crusted pizza. Our chef has experience from Canada.

Open Daily : 11.00 A.M.- 2.30 P.M.
96/7 Soi Tonson, Ploenchit

LEE KITCHEN

The Best Chinese Restaurant in Bangkok 4th Fl. Thaniya Plaza,
Silom T. 231-1018-9

The French Restaurant
AUBERGE DAB -Bangkok-

The first franchise from Paris
658-6222-3 1st FLOOR, Mercury Tower
540 Ploenchit Road.

28. If you want to have Chinese food, you should go to

- a. TIFFIN b. LEE KITCHEN c. PAESANO d. AUBERGE DAB

จุดประสงค์ที่ 15 อ่านออกเสียงคำหรือข้อความที่กำหนดให้ถูกต้อง

Choose the word that is pronounced differently.

29. a. here b. there c. chair d. fair
30. a. fire b. fish c. his d. live
-

คำตอบของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. b.	16. a
2. b	17. c
3. a	18. d
4. a	19. c
5. d	20. c
6. c	21. c
7. b	22. a
8. d	23. c
9. d	24. b
10. a	25. d
11. c	26. a
12. a	27. c
13. b	28. b
14. c	29. a
15. a	30. a

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

เรื่อง Present Simple Tense, Present Continuous, Future Simple Tense

จุดประสงค์ที่ 25 เขียนโครงสร้างทางไวยากรณ์ ในประโยคหรือข้อความ

Choose the best answer.

1. Sumet usually milk for his breakfast.
 - a. drinks
 - b. drink
 - c. is drinking
 - d. are drinking
2. My parents us out to dinner. They like to have dinner at home.
 - a. are not
 - b. do not take
 - c. will not take
 - d. did not take

taking
3. My sister to Samui tomorrow.
 - a. go
 - b. goes
 - c. is going
 - d. will go
4. I go to school by bus because I ride a bicycle.
 - a. can't
 - b. don't
 - c. am not
 - d. won't
5. Maneenut stay at home tomorrow evening. She is going to watch football match.
 - a. don't
 - b. won't
 - c. isn't
 - d. didn't
6. Winai is staying at home today. He to school because he's ill.
 - a. doesn't go
 - b. doesn't goes
 - c. don't go
 - d. don't goes
7. A: What Nanthida ?
 B: She is a singer.
 - a. do, do
 - b. is, doing
 - c. does, do
 - d. will, do
8. The children a loud noise at this moment. The teacher is in the classroom.
 - a. is making
 - b. is not making
 - c. are making
 - d. aren't making
9. I usually boiled rice and egg for my breakfast.
 - a. will
 - b. am eating
 - c. eat
 - d. eats
10. "Don't make a loud noise; your father "
 - a. will sleep
 - b. is sleeping
 - c. is going to sleep
 - d. sleeps

11. A: there be a party next year?
 B: Yes.
 a. Will b. Can c. Do d. Have
12. I think I my grandmother next Saturday.
 a. will visit b. am visiting c. visits d. to visit
13. A: When you come home again?
 B: Next week.
 a. do b. does c. will d. did
14. The children often football in the field.
 a. plays b. is playing c. play d. are playing
15. A: Where the tourist visit tomorrow?
 B: Sukhothai.
 a. do b. are c. will d. did
16. A: Where they go to the concert tonight?
 B: To Seacon Square.
 a. can b. will c. do d. did
17. Susan's grandmother is ill so she to the party tonight.
 a. do not go b. goes c. will not go d. will go
18. Elephants usually in Asia and Africa.
 a. live b. lives c. are living d. will live
19. I think I a nurse in the future.
 a. will be b. am going c. am d. be
20. Our friends their holidays at Chiangmai now.
 a. spend b. will spend c. are spending d. to spend
21. My aunt us in two months.
 a. will visit b. is visiting c. visits d. visit
22. A: Where your mother now?
 B: In the kitchen.
 a. is, cooking b. is, doing c. are, cleaning d. are, going

23. Manee a bath at 6.00 a.m.
 a. take b. takes c. is taking d. are taking
24. Sumon diligent (ขยัน) so she often fails her exams.
 a. cannot b. will not be c. is not d. was not
25. They in Bangkok now.
 a. live b. lives c. are living d. will live
26. A: Saranya an actress ?
 B: No.
 a. Is b. Are c. Do d. Does
27. Suda is very happy. Everything in her life better in next year.
 a. to be b. isn't being c. will be d. won't be
28. Our friends to play baseball. They like to play football.
 a. are not b. will take c. did not take d. do not take
 playing
29. Our uncle to our house next week.
 a. come b. comes c. will come d. is coming
30. Suthida always has her meals in canteen because she cook well
 a. am not b. don't c. can't d. won't
31. Beckham always football everyday.
 a. play b. plays c. is playing d. will play
32. The test is very difficult. Malai it.
 a. won't b. doesn't c. can't d. didn't
33. Nurses and doctors after the patients (คนไข้).
 a. looks b. look c. are looking d. will look
34. Aphisamai always noodles for her lunch.
 a. will have b. is having c. have d. has
35. The lady can't spend money on her suit because she her handbag.
 a. doesn't bring b. is not bringing c. will not bring d. cannot bring

36. A: there be a subway (รถไฟฟ้าใต้ดิน) in Bangkok next year?

B: Yes.

- a. Shall b. Will c. Do d. Can

37. I hope that you to my party next Friday.

- a. comes b. are coming c. to come d. will coming

38. A: Where the students visit the ancient temples tomorrow?

B: In Ayuthaya.

- a. will b. are c. do d. did

39. Suraphol usually plays the guitar but he today.

- a. is playing b. are playing c. isn't playing d. aren't playing

40. The pilot to New York tonight.

- a. flies b. fly c. will fly d. is flying

41. A: we go to the beach next week?

B: Yes, let's .

- a. Are b. Did c. Shall d. Have

42. My aunt likes flowers very much. But there flowers in our garden now. So I buy them from the supermarket. I'm going to bed early.

- a. aren't b. don't be c. didn't be d. won't be

43. Stop! You on the wrong bus .

- a. get b. will get c. got d. are getting

44. Fish always in the water.

- a. lives b. live c. are living d. will live

45. A: What Saowanee and Thida right now?

B: There' re watching T.V.

- a. do. do b. did, do c. will, do d. are, doing

46. A: your mother always your sister do her homework?

- a. Does, help b. Will, help c. Do, help d. Can, help

47. Don is studying in M. 6 now. He in the university next year.

- a. studies b. study c. is studying d. is going to study

48. Suda can sing very well. I think she a good singer.
a. be b. is going c. is d. will be
49. A: Wanpen to the library now?
B: No .
a. Is, going b. Are, going c. Will, going d. Did, going
50. We the final examination in two days.
a. are having b. will have c. have d. to have

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบของแบบวัดความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ

1.	A	2.	b
3.	d	4.	a
5.	b	6.	a
7.	c	8.	d
9.	c	10.	b
11.	a	12.	a
13.	c	14.	c
15.	c	16.	b
17.	c	18.	a
19.	a	20.	c
21.	a	22.	a
23.	b	24.	c
25.	c	26.	a
27.	c	28.	d
29.	c	30.	c
31.	b	32.	c
33.	b	34.	d
35.	a	36.	b
37.	d	38.	a
39.	c	40.	c
41.	c	42.	a
43.	d	44.	b
45.	d	46.	a
47.	d	48.	d
49.	a	50.	b

ตารางที่ 16 แสดงค่าระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ระดับความยาก	อำนาจจำแนก	ข้อที่	ระดับความยาก	อำนาจจำแนก
1	.81	.28	16	.41	.39
2	.5	.22	17	.58	.28
3	.67	.22	18	.36	.28
4	.81	.28	19	.33	.33
5	.67	.44	20	.47	.27
6	.33	.5	21	.33	.56
7	.5	.56	22	.44	.22
8	.58	.39	23	.77	.44
9	.47	.39	24	.41	.38
10	.56	.33	25	.22	.22
11	.72	.22	26	.25	.27
12	.77	.33	27	.69	.27
13	.69	.38	28	.77	.33
14	.36	.5	29	.58	.38
15	.83	.22	30	.58	.39

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตร $K-R 21 = 0.73$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความเข้าใจ
 มโนทัศน์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ระดับความยาก	อำนาจจำแนก	ข้อที่	ระดับความยาก	อำนาจจำแนก
1	.46	.62	26	.49	.45
2	.51	.5	27	.62	.61
3	.47	.79	28	.37	.45
4	.63	.42	29	.59	.61
5	.47	.47	30	.61	.53
6	.63	.63	31	.51	.5
7	.34	.53	32	.61	.42
8	.49	.61	33	.33	.5
9	.57	.45	34	.45	.53
10	.68	.63	35	.36	.5
11	.45	.54	36	.49	.5
12	.57	.87	37	.49	.71
13	.38	.61	38	.39	.58
14	.43	.71	39	.61	.76
15	.47	.68	40	.45	.63
16	.45	.68	41	.57	.61
17	.45	.47	42	.45	.53
18	.59	.5	43	.5	.53
19	.53	.63	44	.57	.61
20	.51	.55	45	.55	.63
21	.43	.66	46	.51	.53
22	.51	.45	47	.41	.61
23	.57	.53	48	.34	.58
24	.61	.53	49	.51	.66
25	.54	.6	50	.46	.47

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตร K-R 21 = 0.84

ตารางที่ 18 คะแนนความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ระดับผลการ เรียน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	pretest	Posttest	Pretest	Posttest
สูง	12	16	14	13
	12	19	15	21
	9	16	17	19
	24	35	7	15
	11	22	7	21
	14	21	6	14
	3	14	20	22
	11	17	12	9
	28	30	11	12
ปานกลาง	12	12	16	12
	7	12	5	15
	4	10	14	15
	3	11	14	17
	9	14	19	15
	12	10	11	11
	15	8	11	12
	15	14	11	15
	14	12	17	13
	11	11	9	10
	10	9	12	12
	13	12	14	7
ต่ำ	11	13	14	17
	8	13	10	18
	11	14	6	13
	12	11	9	13
	12	12	11	12

ระดับผลการ เขียน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	pretest	posttest	Pretest	Posttest
ต่ำ	13	11	11	12
	12	16	7	13
	21	13	12	13
	10	14	21	13
	10	18	13	14
	7	18	14	15
	15	10	8	17
	13	13	11	7
	14	13	11	13
	12	18	13	13

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

-หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

-หนังสือขออนุญาตทดสอบเครื่องมือและทดลองสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๑๙๘๓

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ราณี หังสนันท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรีกษ์หงษา นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวสื่อสารต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร์ แสงสวัสดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้กับนิสิตเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/ร.เรจินี นิมนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรจินี นิมนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.๒๑๘๖๖๕๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๑๙๘๔

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ เพชรา ทูลประโคน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษา นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนว สื่อสารต่อความเข้าใจโน้ตศัณฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้กับนิสิตเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรชนี นิมมวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.๒๑๘๖๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๑๙๘๕

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ แก้วใจ เชื่อมสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนว สื่อสารต่อความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้กับนิสิตเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

13-3-55 ๒๕๕๒

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรจรัชนี้ นิมานวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.๒๑๘๖๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๑๔๘๖

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัยและขอทดลองใช้เครื่องมือ

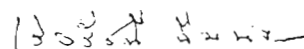
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบทดสอบ
๒. แผนการสอน

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษา นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา-
การศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนว
สื่อสารต่อความเข้าใจในทัศนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง
ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๘๐ คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษา
ได้ทำการรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาส
นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรีรชณี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.๒๑๘๒๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)๓๐๘๓

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองสอนเพื่อการวิจัย

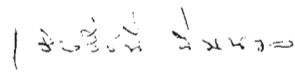
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรีกษ์หงษา นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่าง การดำเนินงานวิจัยเพื่อเสนอนิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวการสื่อสารต่อความเข้าใจ มโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นිරันตร์ แสงสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้อง ทดลองการสอนกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒ ห้องเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ หลัก ๖ เป็นเวลา ๑๖ คาบการเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดกับโรงเรียนฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรีกษ์หงษา ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจรัชชณี นิมนวล)
รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. ๒๑๘๒๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)๓๐๘๘

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองสอนเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่าง การดำเนินงานวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวการสื่อสารต่อความเข้าใจ มโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรินทร์ แสงสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้อง ทดลองการสอนกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒ ห้องเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ หลัก ๖ เป็นเวลา ๑๖ คาบการเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดกับโรงเรียนฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรีงรัชณี นิ่มนวล)
รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. ๒๑๘๖๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)๓๐๘๕

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑๖ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่าง การดำเนินงานวิจัยเพื่อเสนอนิพนธ์เรื่อง “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตามแนวการสื่อสารต่อความเข้าใจ มโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร์ แสงสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องทดสอบ เครื่องมือวิจัยซึ่งเป็นแบบสำรวจฯ ตามที่แนบมานี้ โดยทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนฯ จำนวน ๓ ห้องเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ หลัก ๖ เป็นเวลา ๒ คาบการเรียน/ห้อง ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๕๒ ทั้งนี้ นิสิตจะ ประสานงานในรายละเอียดกับโรงเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เรีงรัชนี้ นิ่มนวล)
รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. ๒๑๘๒๖๘๒

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเปรมจิตต์ ปิตรักษ์พงษ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2507 ที่กรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอก ภาษาและวรรณคดีอังกฤษ วิชาโท จิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย